

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Bruxelles, 19.9.2007
COM(2007) 530 final

2007/0197 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**de instituire a unei Agenții pentru cooperarea autorităților de reglementare din
domeniul energetic**

(prezentată de Comisie)

{SEC(2007) 1179}

{SEC(2007) 1180}

EXPUNERE DE MOTIVE

Energia electrică și gazele sunt în centrul bunăstării Europei. Fără o piață europeană de energie electrică și de gaze competitivă și eficientă, cetățenii Europei vor plăti prețuri excesive pentru una dintre necesitățile lor zilnice de bază. De asemenea, piața de energie electrică și de gaze este esențială pentru competitivitatea Europei, deoarece energia este un element major pentru industria europeană.

În plus, o piață de energie electrică și de gaze competitivă și eficientă este o condiție prealabilă pentru abordarea problemei schimbărilor climatice. Numai o bună funcționare a pieței permite dezvoltarea unui mecanism eficient de comercializare a emisiilor și a unei industrii bazate pe energie regenerabilă care să poată îndeplini obiectivul ambițios convenit de Consiliul European de a asigura 20% din mixul energetic din surse de energie regenerabilă până în anul 2020.

În cele din urmă, o piață de energie electrică și de gaze competitivă la nivel european este esențială pentru a garanta siguranța aprovizionării cu energie a Europei, întrucât numai o piață europeană competitivă produce semnale de investiții corespunzătoare și oferă un acces echitabil la rețea pentru toți investitorii potențiali, furnizând stimulente reale și eficiente atât pentru operatorii de rețea, cât și pentru producători pentru a investi miliarde de euro care vor fi necesare în UE în următoarele două decenii.

Procesul de liberalizare a pieței de energie electrică și de gaze a început acum aproximativ 10 ani. Pe parcursul acestor 10 ani, numeroși cetățeni europeni au beneficiat de mai multe opțiuni și de o concurență sporită, precum și de o îmbunătățire a serviciilor și a securității. Cu toate acestea, evaluarea realizată de Comisie și de autoritățile europene de reglementare din domeniul energetic a demonstrat că procesul de dezvoltare a unei piețe cu adevărat competitive este departe de a se fi încheiat. În realitate, numărul cetățenilor și al întreprinderilor din UE care nu beneficiază de posibilitatea reală de a-și alege furnizorul este mult prea mare. Fragmentarea pieței în funcție de frontierele naționale, gradul sporit de integrare pe verticală și concentrarea puternică a pieței se află la baza inexistenței unei piețe interne veritabile.

De la intrarea în vigoare a directivelor actuale din domeniul energiei electrice și al gazelor în iulie 2003, Comisia a monitorizat constant punerea lor în aplicare și efectele acestora asupra pieței și a menținut contacte periodice cu toate părțile interesate. În special, Comisia a publicat în fiecare an un raport de evaluare comparativă privind punerea în aplicare a pieței interne de energie electrică și de gaze. A organizat Forumul autorităților de reglementare din domeniul energetic la Florența și Forumul autorităților de reglementare din domeniul gazelor la Madrid care au reunit periodic ministere, autorități naționale de reglementare, Comisia, operatori de sisteme de transport, furnizori, consumatori, sindicate, utilizatori de rețea și burse de electricitate.

La sfârșitul anului 2005, Consiliul European de la Hampton Court a solicitat crearea unei veritabile politici energetice europene. Ca răspuns la această solicitare, Comisia a publicat, la 8 martie 2006, o carte verde privind dezvoltarea unei politici energetice europene comune și coerente. În urma consultării publice s-au primit 1 680 de răspunsuri. Încă din anul 2005, Comisia a demarat o anchetă privind concurența pe piețele de gaze și energie electrică. Ancheta în domeniul energiei electrice a răspuns preocupărilor exprimate de consumatori și de noii operatori din sector privind dezvoltarea piețelor angro de gaze și energie electrică și

numărul limitat de opțiuni pentru consumatori. Raportul final al anchetei a fost adoptat de Comisie împreună cu un pachet amplu de măsuri care au avut ca rezultat propunerea unei noi politici energetice pentru Europa, la 10 ianuarie 2007.

Comunicarea Comisiei din 10 ianuarie 2007 intitulată „O politică energetică pentru Europa”¹ a subliniat importanța finalizării pieței interne a energiei electrice și a gazelor naturale. Aceasta a fost susținută de un raport detaliat privind piața internă, de rezultatele finale ale anchetei sectoriale în materie de concurență și de analize aprofundate ale situației existente pe piețele naționale de energie electrică și gaze. În paralel, Comisia a realizat o evaluare a impactului pentru a analiza opțiunile strategice privind finalizarea pieței interne a gazelor și energiei electrice. Evaluarea impactului a inclus o consultare a părților interesate. În total, 339 de chestionare au fost completate de organizații având sediul în 19 țări. În plus, 73 de chestionare au fost primite de organizații care nu sunt legate de o anumită țară. Au avut loc interviuri cu alte 56 de părți interesate, în principal societăți care ar putea fi afectate de separarea activelor lor sau de multiplicarea cerințelor privind transparența.

Consiliul European de primăvară din 2007 a invitat Comisia să propună măsuri suplimentare, în special în ceea ce privește:

- separarea efectivă a activităților de furnizare și producție, pe de o parte, de operațiunile de exploatare a rețelei, pe de altă parte;
- o mai bună armonizare a atribuțiilor autorităților naționale de reglementare în domeniul energiei și consolidarea independenței acestora;
- înființarea unui mecanism independent care să faciliteze cooperarea autorităților naționale de reglementare;
- crearea unui mecanism destinat operatorilor de sisteme de transport pentru a îmbunătăți coordonarea funcționării rețelelor și a dezvolta securitatea acestora, comerțul transfrontalier și exploatarea rețelelor, precum și
- o transparență sporită a operațiunilor de pe piața energiei.

Consiliul European a subliniat, de asemenea, nevoia de a consolida siguranța aprovizionării într-un spirit de solidaritate între statele membre.

În Rezoluția privind perspectivele pieței interne a gazelor și energiei electrice, adoptată la 10 iulie 2007, Parlamentul European și-a exprimat sprijinul politic puternic în favoarea unei politici energetice comune, considerând că „disocierea proprietății rețelelor de transport este cel mai eficient instrument de a promova investițiile în infrastructură într-un mod nediscriminatoriu, acces echitabil la rețea pentru noii operatori și transparență pe piață”. Cu toate acestea, Parlamentul a subliniat că sunt necesare și alte măsuri și că diferențele existente între piața energiei electrice și cea a gazelor ar putea necesita modalități de punere în aplicare diferite. Parlamentul a invitat, de asemenea, la îmbunătățirea „cooperării dintre autoritățile naționale de reglementare la nivelul UE, prin intermediul unei entități UE, ca mod de a promova o abordare mai europeană a reglementării privind aspectele transfrontaliere”.

---

¹ COM(2007) 1.

Consiliul autorităților de reglementare în domeniul energetic (CEER) a salutat comunicarea Comisiei din 10 ianuarie și a sprijinit puternic apelul la o nouă legislație europeană în vederea relansării proiectului de piață unică în domeniul energiei. La 6 iunie 2007, autoritățile europene din domeniul energetic au publicat un set de șase lucrări în care și-au prezentat poziția privind principalele aspecte referitoare la noua legislație privind energia. Acestea au susținut, în special, propunerile Comisiei privind consolidarea supravegherii normative independente la nivel național și european și privind separarea efectivă a rețelelor de transport. Autoritățile de reglementare au recomandat clar că separarea proprietății privind transportul trebuie, în principiu, să fie modelul prevăzut în noua legislație europeană și trebuie să se aplice atât pentru energia electrică, cât și pentru gazele naturale.

Aceste elemente au fost pe deplin luate în considerare la pregătirea prezentelor propuneri, care sunt rezumate în cele ce urmează.

1. SEPARAREA EFECTIVĂ A ACTIVITĂȚILOR DE FURNIZARE ȘI PRODUCȚIE, PE DE O PARTE, DE OPERAȚIUNILE DE EXPLOATARE A REȚELEI, PE DE ALTĂ PARTE

1.1. Dispozițiile existente privind separarea nu sunt suficiente pentru a asigura o bună funcționare a pieței

Legislația existentă prevede ca operațiunile de exploatare a rețelei să fie separate din punct de vedere juridic și funcțional de activitățile de furnizare și generare sau producție. Statele membre s-au supus acestei cerințe prin instituirea de structuri de organizare diferite. Mai multe state membre au înființat o societate complet separată pentru exploatarea rețelei, în timp ce altele au creat o entitate juridică în cadrul unei întreprinderi integrate. Prevederile privind separarea juridică și funcțională au contribuit pozitiv la crearea piețelor competitive de energie electrică și de gaze din mai multe state membre.

Cu toate acestea, experiența a demonstrat că, în cazul în care operatorul de sistem de transport este o entitate juridică din cadrul unei întreprinderi integrate, apar trei tipuri de probleme.

În primul rând, operatorul de sistem de transport poate arăta o atitudine mai favorabilă societăților care îi sunt afiliate decât părților terțe concurente. De fapt, întreprinderile integrate pot folosi activele rețelei pentru a face mai dificilă intrarea pe piață a concurenților. Motivul care stă la baza acestei situații este faptul că separarea juridică și funcțională nu rezolvă conflictul fundamental de interese din cadrul întreprinderilor integrate, care provine din faptul că furnizorii și producătorii urmăresc să-și sporească cât mai mult vânzările și cota de piață, în timp ce operatorul de rețea este obligat să ofere concurenților un acces nediscriminatoriu. Acest conflict de interese inerent este aproape imposibil de controlat prin mijloace de reglementare, deoarece independența operatorului de sistem de transport din cadrul unei întreprinderi integrate nu poate fi monitorizată fără reglementări excesiv de împovărătoare și deranjante.

În al doilea rând, conform normelor de separare actuale, accesul nediscriminatoriu la informații nu poate fi garantat, deoarece operatorii de sisteme de transport nu pot fi împiedicați în mod eficient să dezvăluie informații sensibile legate de piață ramurii de producție sau furnizare a întreprinderii integrate.

În al treilea rând, stimularea investițiilor în cadrul unei întreprinderi integrate este distorsionată. Operatorii de rețea integrați pe verticală nu sunt stimulați să dezvolte rețeaua

spre beneficiul general al pieței, aceasta facilitând intrarea pe piață a unor noi agenți economici de producție sau furnizare; dimpotrivă, aceștia au un interes intrinsec să limiteze noile investiții atunci când acestea ar putea fi în avantajul concurenților și ar putea aduce o nouă concurență pe „piața națională” a operatorului tradițional. În schimb, deciziile privind investițiile ale întreprinderilor integrate pe verticală tind să favorizeze nevoile întreprinderilor de furnizare afiliate. Astfel de întreprinderi par reticente în special în ceea ce privește creșterea capacității interconectării sau a importului de gaze, ceea ce conduce la o concurență mai mare pe piața locală, în detrimentul pieței interne.

În concluzie, o întreprindere care rămâne integrată pe verticală are o tendință intrinsecă de a subinvesti în noile rețele (temându-se că asemenea investiții ar ajuta concurenții să prospere pe piața „sa” națională) și, dacă este posibil, de a-și privilegia propriile societăți de vânzări în ceea ce privește accesul pe piață. Acest fapt dăunează competitivității Uniunii Europene și siguranței aprovizionării și compromite realizarea obiectivelor sale în domeniul schimbărilor climatice și al protecției mediului.

Cifrele privind investițiile din ultimii ani arată următoarele: partea din încasările provenite din tarifele de congestionare transfrontalieră care a fost reinvestită în noi interconectări a fost semnificativ mai redusă în cazul întreprinderilor integrate pe verticală decât în cazul celor complet separate. O separare efectivă elimină distorsionarea stimulentei de investiții tipice operatorilor de sisteme de transport integrați pe verticală. Se promovează astfel siguranța aprovizionării. Comisia a observat că separarea efectivă a operatorilor de sisteme de transport stimulează activitatea de investiții a acestora. În consecință, statele membre în cauză au atras noi investitori în infrastructură care, de exemplu, construiesc terminale pentru gaze naturale lichefiate (GNL).

Mai mult decât atât, în ultimii ani, prețul energiei electrice pe diferite piețe arată avantajele separării proprietății: pe parcursul ultimilor 10 ani, întreprinderile integrate pe verticală au crescut și mai mult prețurile și au menținut prețuri mai ridicate decât societățile complet separate.

1.2. O separare mai eficientă a operatorilor de sisteme de transport este, așadar, în mod evident necesară

Propunerea concretă în această privință arată clar faptul că opțiunea preferată a Comisiei rămâne separarea proprietății. În practică, aceasta înseamnă că statele membre trebuie să se asigure că persoana sau persoanele implicate în conducerea unei întreprinderi de furnizare nu pot să aibă în același timp interese sau să exercite drepturi asupra unui operator de sistem de transport sau asupra unui sistem de transport. Această dispoziție se aplică și în sens invers, adică implicarea în conducerea unui operator de sistem de transport exclude posibilitatea de a deține interese sau de a exercita drepturi asupra unei întreprinderi de furnizare.

Această opțiune permite apariția unei situații în care aceeași entitate, de exemplu un fond de pensii, deține interese minoritare fără putere de control atât în cadrul unui operator de sistem de transport, cât și în cadrul unei întreprinderi de furnizare. Cu toate acestea, un astfel de acționar minoritar nu poate avea drepturi de blocare în ambele întreprinderi, nu poate numi membri în consiliile de administrație și nici nu poate fi membru în consiliile de administrație ale ambelor întreprinderi. Prin realizarea unei separări clare de proprietate între operatorii de sisteme de transport și orice întreprindere de furnizare, această opțiune este modalitatea cea mai eficientă și stabilă de a obține separarea efectivă a rețelei de transport și astfel de a rezolva conflictul de interese inerent.

Pentru punerea în aplicare a acestei opțiuni, statele membre pot alege următoarea modalitate, prin care se pot păstra în întregime interesele acționarilor întreprinderilor integrate pe verticală. Acțiunile întreprinderii integrate pe verticală pot fi împărțite în acțiuni ale societății deținătoare a sistemului de transport, pe de o parte, și acțiuni ale societății de furnizare, pe de cealaltă parte. Ulterior, aceste acțiuni pot fi atribuite acționarilor fostei întreprinderi integrate pe verticală.

În timp ce Comisia consideră că separarea proprietății rămâne opțiunea preferată, oferă totuși o opțiune alternativă pentru statele membre care aleg să nu urmeze această cale. Însă această opțiune trebuie să furnizeze aceleași garanții privind independența de acțiune a rețelei în cauză și același nivel de stimulare a rețelei de a investi în infrastructuri noi care ar putea fi în avantajul concurenților. Această opțiune, o derogare de la abordarea de bază privind separarea proprietății, este cunoscută drept „operatorul de sistem independent”. Aceasta permite întreprinderilor integrate pe verticală să-și păstreze proprietatea asupra activelor rețelei, dar prevede ca rețeaua de transport în sine să fie administrată de un operator de sistem independent – o întreprindere sau o entitate complet separată de întreprinderea integrată pe verticală – care îndeplinește toate funcțiile unui operator de rețea. În plus, pentru a garanta că operatorul rămâne și acționează în totală independență de întreprinderea integrată pe verticală, este necesar să se stabilească o reglementare și o monitorizare permanentă a cadrului de reglementare.

În unele cazuri, întreprinderile integrate pe verticală pot fi obligate să renunțe la unele dintre activele lor, în special la rețelele de transport, sau să cedeze exploatarea acestor active unei părți terțe, pentru a se supune cerințelor propuse în vederea realizării unei separări efective. Însă, dacă se dorește asigurarea unei independențe totale a operatorilor de sisteme de transport, nu pare să existe nicio alternativă la opțiunile propuse.

Cele două opțiuni se aplică în același fel sectorului de energie electrică și celui de gaze. Deși recunoaște că, în general, progresul înregistrat pentru realizarea separării proprietății este în prezent mai avansat în sectorul energiei electrice în UE, Comisia nu a găsit niciun argument convingător care să justifice abordări diferite ale celor două sectoare. În special, conflictul fundamental de interese dintre activitățile de furnizare și producție, pe de o parte, și exploatarea și dezvoltarea rețelei, pe de altă parte, se aplică în egală măsură ambelor sectoare. În plus, factorul cheie pentru încheierea de acorduri de furnizare pe termen lung cu producătorii de gaze din amonte nu este proprietatea asupra rețelei, ci existența unei baze solide de consumatori. De aceea, UE va rămâne fără îndoială o piață de aprovizionare cu gaze deosebit de atractivă, indiferent de structura de proprietate a societăților cumpărătoare care, odată realizată separarea efectivă, vor putea concura în sectorul gazelor în condiții de egalitate. Mai mult decât atât, Comisia recunoaște că, spre deosebire de transportul de energie electrică, transportul de gaze implică mișcarea fizică a moleculelor de gaz prin gazoducte. Prin urmare, operatorii de sisteme de transport controlează într-o mai mare măsură definirea direcției fluxurilor și utilizarea capacităților în cadrul sistemului. Aceasta înseamnă că separarea efectivă a rețelelor de gaze este cel puțin la fel de importantă precum cea a rețelelor de energie electrică.

Cu toate acestea, în vederea încurajării investițiilor în noi infrastructuri energetice în rândul furnizorilor și producătorilor, prezenta propunere prevede posibilitatea unei derogări temporare de la normele de separare a proprietății pentru construirea de noi infrastructuri. Această derogare se va aplica de la caz la caz, ținând seama de cadrul economic al noilor investiții, de obiectivele pieței interne, precum și de obiectivul privind siguranța aprovizionării.

În conformitate cu articolul 295 din Tratatul CE, propunerea se aplică în același fel societăților publice și private. Aceasta înseamnă că, indiferent de natura sa publică sau privată, nicio persoană sau grup de persoane nu va putea influența, în mod individual sau colectiv, alcătuirea, votul sau activitatea decizională a organelor aparținând fie operatorilor de sisteme de transport, fie furnizorilor sau producătorilor. Această cerință garantează faptul că, acolo unde activitățile de furnizare sau producție sunt proprietate publică, independența unui operator public de sistem de transport rămâne asigurată; însă aceste propuneri nu solicită societăților deținute de stat să își vândă rețeaua unei societăți private. De exemplu, pentru a respecta această cerință, orice entitate publică sau statul își poate transfera drepturile (care oferă „influență”) unei alte persoane juridice publice sau private. Important este ca în toate cazurile în care se realizează separarea, statul membru în cauză să demonstreze că, în realitate, rezultatele sunt cu adevărat eficiente și că societățile funcționează complet separate una de cealaltă, oferind într-adevăr condiții de concurență echitabile pe întreg teritoriul UE.

În final, pentru statele membre unde nu există rețele de transport pentru gaze sau energie electrică, ci doar o rețea de distribuție, dispozițiile privind separarea proprietății asupra rețelelor de transport nu se aplică.

1.3. Aspecte legate de țările terțe

Prezenta propunere necesită separarea efectivă între operatorii de sisteme de transport și activitățile de furnizare și producție nu numai la nivel național, dar și pe întreg teritoriul UE. Aceasta înseamnă, în special, că niciun furnizor sau producător activ în UE nu poate deține sau exploata un sistem de transport în niciun stat membru al UE. Această prevedere se aplică în egală măsură societăților din cadrul sau din afara UE.

Pachetul conține măsuri de siguranță pentru a garanta că în cazul în care societățile din țări terțe doresc să obțină o participație importantă sau chiar să controleze o rețea din UE, acestea trebuie să respecte în mod demonstrabil și inechivoc aceleași cerințe privind separarea ca societățile din UE. Comisia poate interveni în cazul în care un cumpărător nu își poate demonstra independența directă și indirectă față de activitățile de furnizare și producție.

În plus, o bună funcționare a piețelor și a rețelelor este esențială pentru competitivitatea economiei și pentru bunăstarea cetățenilor. Obiectivul actualei propuneri este promovarea concurenței pe piețele europene de energie și a funcționării corecte a acestor piețe. În acest sens, este imperativ – fără a aduce atingere obligațiilor internaționale ale Comunității – să se asigure că toți agenții economici activi pe piețele europene de energie respectă și acționează în conformitate cu principiile investitorilor din economia de piață. Prin urmare, Comisia propune o cerință conform căreia persoanele fizice din țări terțe și țările nu pot obține controlul asupra unui sistem comunitar de transport sau asupra unui operator de sistem de transport, cu excepția cazului în care acest fapt este permis printr-un acord între UE și țara terță în cauză. Scopul este acela de a garanta respectarea de către societățile din țări terțe a aceluiași norme care se aplică întreprinderilor cu sediul în UE, atât în litera, cât și în spiritul lor, și nu discriminarea acestora. În cele din urmă, Comisia va efectua, de asemenea, o analiză rapidă și aprofundată a aspectelor mai generale ale politicii externe a UE în domeniul energetic și va face publice rezultatele obținute.

În concluzie, referitor la aspectul important al separării, prezentele propuneri privind o separare efectivă sunt o măsură necesară și decisivă pentru a realiza integrarea pieței pe întreg teritoriul UE. În ultimă instanță, acestea ar putea contribui la crearea unor operatori supranaționali de sisteme de transport, întrucât operatorii nu mai sunt reținuți de lipsa de

încredere reciprocă. Însă, în același timp, dacă s-ar crea operatori de transport supranaționali fără a li se asigura independența totală, ar rezulta probabil o slăbire a concurenței între societățile afiliate de furnizare și producție, datorită riscului de coluziune. Prin urmare, în absența unei separări efective, o asemenea cooperare ar produce îngrijorare în ceea ce privește concurența. Trebuie subliniat că prezentele propuneri conțin câteva măsuri suplimentare menite să promoveze integrarea pieței europene, legate în special de o mai bună cooperare a operatorilor de sisteme de transport.

2. COMPETENȚE SPORITE ȘI INDEPENDENȚA AUTORITĂȚILOR NAȚIONALE DE REGLEMENTARE

2.1. Autorități naționale de reglementare puternice pentru supravegherea funcționării piețelor de energie electrică și gaze

Directivile în vigoare privind energia electrică și gazele solicită statelor membre să instituie autorități de reglementare. În mai multe state membre, autoritățile de reglementare sunt organisme bine stabilite, cu atribuții și resurse semnificative, ceea ce le permite asigurarea unei reglementări adecvate a pieței. În alte state membre, autoritățile de reglementare nu au fost instituite decât recent, iar competențele acestora sunt mai reduse sau sunt repartizate între diferite organisme. Analizele detaliate pe țări efectuate de către Comisie au arătat această lipsă de omogenitate și, în multe cazuri, punctele slabe ale autorităților de reglementare.

Experiența statelor membre care și-au deschis piețele de câțiva ani, precum și cea a altor sectoare de servicii publice deschise concurenței arată clar că existența unor autorități de reglementare puternice este necesară pentru asigurarea unei piețe cu o funcționare corespunzătoare, în special în ceea ce privește utilizarea infrastructurilor rețelei.

Din aceste motive, prezenta propunere vizează consolidarea competențelor autorităților de reglementare. În primul rând, acestora li se va atribui un mandat clar de a coopera la nivel european, în strânsă colaborare cu Agenția pentru cooperarea autorităților de reglementare din domeniul energetic și Comisia, în vederea asigurării unor piețe interne de energie electrică și gaze competitive, sigure și durabile din punctul de vedere al protecției mediului în cadrul Uniunii Europene și pentru a garanta o deschidere eficientă a pieței pentru toți consumatorii și furnizorii.

În al doilea rând, se propune consolidarea competențelor acestora de reglementare a pieței, în special în următoarele domenii:

- supravegherea respectării de către operatorii de sisteme de transport și distribuție a normelor de acces al terților, a obligațiilor de separare, a mecanismelor de echilibrare, a managementului congestiei și a interconectării;
- revizuirea planurilor de investiții ale operatorilor de sisteme de transport și prezentarea în raportul anual a unei evaluări a coerenței dintre planurile de investiții ale operatorilor de sisteme de transport și planul de dezvoltare a rețelelor pe întreg teritoriul Europei în următorii zece ani; monitorizarea securității și a fiabilității rețelelor și revizuirea normelor de securitate și de fiabilitate a acestora;
- monitorizarea obligațiilor de transparență;

- monitorizarea nivelului de deschidere a pieței și de concurență și promovarea unei concurențe eficiente, în colaborare cu autoritățile din domeniul concurenței, precum și
- asigurarea eficienței măsurilor de protecție a consumatorului.

Energia electrică și gazele diferă fundamental de alte mărfuri comercializate, deoarece sunt produse de rețea, a căror depozitare este imposibilă sau costisitoare. Astfel, acestea sunt sensibile la abuzul de piață și, prin urmare, trebuie consolidată supravegherea normativă a întreprinderilor active pe piața de energie electrică și gaze. În consecință, autoritățile de reglementare trebuie să aibă acces la informații privind deciziile operaționale ale societăților. Se propune ca acestea să fie obligate să țină evidența datelor privind deciziile lor operaționale timp de cinci ani și să le pună la dispoziția autorităților naționale de reglementare, precum și la dispoziția autorităților din domeniul concurenței și Comisiei, astfel încât aceste autorități să poată controla eficient acuzațiile de abuz de piață. Această dispoziție va limita posibilitățile de abuz de piață, va crește încrederea în piață și, prin urmare, va stimula comerțul și concurența.

Unele tipuri de comercianți (de exemplu, băncile) au deja astfel de obligații în temeiul directivei privind piețele instrumentelor financiare și nu trebuie să aibă obligații duble. Așadar, obligațiile de păstrare a evidențelor nu trebuie să aducă atingere legislației comunitare existente privind piețele financiare și trebuie să fie compatibile cu aceasta. Autoritățile de reglementare de pe piața de energie și de pe piețele financiare trebuie să coopereze pentru a se ajuta reciproc să aibă o privire de ansamblu asupra piețelor în cauză. Înainte de adoptarea orientărilor de definire a cerințelor privind păstrarea evidențelor, Agenția pentru cooperarea autorităților de reglementare din domeniul energetic și Comitetul autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare (CESR) sunt invitate să coopereze și să consilieze Comisia cu privire la conținutul acestor orientări.

Pentru a-și putea îndeplini obligațiile, autoritățile de reglementare trebuie să dispună de competențe de investigare, de solicitare a tuturor informațiilor necesare și de impunere de sancțiuni descurajatoare. De asemenea, li se solicită să țină seama pe deplin, în îndeplinirea funcțiilor de reglementare, de obiectivele privind eficiența energetică.

2.2. Independența demonstrabilă a autorităților de reglementare aduce încredere pe piață

Independența autorităților de reglementare este un principiu cheie al bunei guvernante și o condiție fundamentală pentru asigurarea încrederii pe piață. Legislația existentă prevede ca autoritățile de reglementare să fie pe deplin independente de interesele industriei de gaze și energie electrică. Aceasta nu specifică însă cum se va asigura această independență în mod demonstrabil și nu garantează independența de interesele politice pe termen scurt.

După cum se subliniază în concluziile Consiliului European de primăvară din 2007 și de către Parlamentul European, consolidarea independenței autorităților naționale de reglementare din domeniul energetic reprezintă, prin urmare, o prioritate.

Se propune ca autoritatea de reglementare să fie distinctă din punct de vedere juridic și independentă din punct de vedere funcțional de orice altă entitate publică sau privată, ca personalul său și orice membru din corpul său decizional să acționeze în afara oricărui interes de piață și să nu solicite sau să accepte instrucțiuni de la niciun guvern sau altă entitate publică sau privată. În acest scop, se propune ca autoritățile de reglementare să aibă

personalitate juridică, autonomie bugetară, resurse umane și financiare corespunzătoare și conducere independentă.

3. UN MECANISM INDEPENDENT PENTRU COOPERAREA ȘI LUAREA DECIZIILOR DE CĂTRE AUTORITĂȚILE NAȚIONALE DE REGLEMENTARE: AGENȚIA PENTRU COOPERAREA AUTORITĂȚILOR DE REGLEMENTARE DIN DOMENIUL ENERGETIC

3.1. Experiența pozitivă a ERGEG trebuie să se dezvolte într-o structură formală de cooperare

Deși piața internă de energie electrică s-a dezvoltat considerabil, reglementarea aspectelor transfrontaliere prezintă încă o serie de lacune. Pentru a rezolva această problemă, Comisia a inițiat forumuri de autoreglementare, precum Forumul de la Florența (energie electrică) și cel de la Madrid (gaze). Aceste forumuri reunesc părțile interesate pentru consolidarea cooperării.

În plus, un grup consultativ independent pentru sectoarele energiei electrice și gazelor denumit „Grupul european de reglementare în domeniul energiei electrice și al gazelor” (ERGEG) a fost înființat de către Comisie în anul 2003 pentru a facilita consultarea, coordonarea și cooperarea dintre autoritățile naționale de reglementare, precum și dintre aceste autorități și Comisie, în vederea consolidării pieței interne de energie electrică și gaze naturale. ERGEG este format din reprezentanți ai autorităților naționale de reglementare.

Activitățile ERGEG au contribuit foarte mult în ultimii ani la finalizarea pieței interne de gaze și energie electrică prin emiterea de orientări fără caracter obligatoriu și elaborarea de recomandări și avize pentru Comisie. Cu toate acestea, inițierea forumurilor de autoreglementare și înființarea ERGEG nu au dat impulsul decisiv necesar dezvoltării de standarde și abordări comune pentru ca, astfel, comerțul transfrontalier, instituirea de prime piețe regionale și, în cele din urmă, o piață energetică europeană să devină realitate.

În timp, sectorul energetic a devenit mai complex și mai detaliat, atrăgând într-o măsură mai mare interese financiare divergente. Abordarea actuală din cadrul ERGEG, care, în practică, necesită de obicei acordul celor 27 de autorități de reglementare și peste 30 de operatori de rețele de transport pentru atingerea unui consens, nu oferă rezultate satisfăcătoare. Aceasta a condus la o serie de coduri cu caracter neobligatoriu și a necesitat depunerea de eforturi pentru a ajunge la un acord privind abordările comune prin intermediul unei „convergențe treptate”, însă nu a dus la decizii reale, devenite indispensabile în acest moment, cu privire la aspectele dificile.

În prezent, normele tehnice pe baza cărora trebuie să funcționeze întreprinderile de energie electrică, „codurile de rețea”, diferă considerabil între statele membre și deseori chiar în cadrul unui singur stat membru. Acestea trebuie să fie supuse unui proces de convergență și ulterior de armonizare, dacă se dorește integrarea piețelor de energie din UE.

Comisia a evaluat diferitele opțiuni pentru organizarea sarcinilor necesare, inclusiv dacă ar putea îndeplini ea însăși aceste sarcini. Armonizarea acestor aspecte, precum și realizarea de progrese în ceea ce privește noile infrastructuri nu constituie o sarcină care intră în mod normal în sfera de activitate a Comisiei. De fapt, Comisia nu a desfășurat niciodată o astfel de activitate. Aceasta necesită expertiza și colaborarea specialiștilor din cele 27 de agenții naționale de reglementare (ANR), care trebuie să convină asupra modificării codurilor de rețea naționale. În practică, numai un organism care provine din autoritățile naționale de

reglementare poate grupa toate resursele necesare ale acestora, ceea ce este fundamental pentru reușita în acest domeniu. Prin intermediul Consiliului de autorităților reglementare – compus din agențiile naționale de reglementare – agenția poate apela la personalul acestora. Comisia nu se află în această poziție.

Comisia a concluzionat că sarcinile necesare pot fi îndeplinite cel mai bine de către o entitate separată, independentă și în afara Comisiei. Această concluzie a fost susținută atât de Consiliul European de primăvară din 2007, cât și prin rezoluțiile Parlamentului European².

Prin urmare, s-a luat în considerare crearea unei rețele mai puternice de autorități naționale de reglementare. Rețeaua de autorități din domeniul concurenței creată în 2004 în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1/2003 al Consiliului reprezintă un model posibil. Cu toate acestea, ar fi necesară acordarea de competențe autonome Comisiei în sectorul energetic (în prezent aceste competențe există numai în domeniul normelor de concurență). În orice caz, competențele agențiilor naționale de reglementare trebuie consolidate și armonizate.

În plus, s-ar putea aplica modelul Sistemului European al Băncilor Centrale, însă lipsește temeiul legal din tratat. Un astfel de model ar necesita modificarea tratatului.

Prin urmare, Comisia a ajuns la concluzia că înființarea unei agenții reprezintă singura soluție de instituire a unui organism independent care să propună Comisiei luarea de decizii de fond și să adopte decizii individuale de reglementare, obligatorii pentru părțile terțe, privind aspectele tehnice detaliate care i-au fost delegate.

Principalele sarcini propuse ar completa la nivel european sarcinile de reglementare îndeplinite de autoritățile naționale de reglementare. Structura avută în vedere trebuie să ofere un cadru de cooperare pentru autoritățile naționale de reglementare, să permită o revizuire a cadrului de reglementare pentru cooperarea operatorilor de transport și să dea posibilitatea luării de decizii individuale privind infrastructurile de pe teritoriul mai multor state membre. Această analiză reflectă principiile definite de către Comisie în proiectul de acord interinstituțional privind cadrul de operare a agențiilor europene de reglementare³, în special în ceea ce privește posibilitatea de a adopta decizii individuale obligatorii din punct de vedere juridic pentru terți.

Următoarea propunere are la bază opțiunea „ERGEG+” menționată în Comunicarea Comisiei din 10 ianuarie 2007 intitulată „O politică energetică pentru Europa”⁴.

---

² În concluziile sale, Consiliul European decide stabilirea unui mecanism independent care să le permită autorităților naționale de reglementare să coopereze și să ia decizii privind problemele transfrontaliere importante, în timp ce raportul Vidal Quadras adoptat prevede că Parlamentul European „salută propunerea Comisiei de îmbunătățire a cooperării dintre autoritățile naționale de reglementare la nivel de UE, prin intermediul unei entități UE, ca mod de a promova o abordare mai europeană a reglementării privind aspectele transfrontaliere; subliniază că rolul Comisiei ar trebui să fie hotărâtor, fără a submina independența autorităților de reglementare; consideră că autoritățile de reglementare ar trebui să ia decizii privind chestiuni tehnice și comerciale definite în mod special și pe bază de informații, ținând seama, acolo unde este cazul, de punctul de vedere al OST și al altor părți interesate relevante și că aceste decizii ar trebui să fie obligatorii din punct de vedere juridic;”.

³ COM(2005) 59.

⁴ JO C , , p. .

3.2. Sarcinile principale ale Agenției pentru cooperarea autorităților de reglementare din domeniul energetic

Agenția ar completa la nivel european sarcinile de reglementare îndeplinite la nivel național de autoritățile de reglementare prin:

- *Crearea unui cadru de cooperare a autorităților naționale de reglementare.* Se propune îmbunătățirea gestionării situațiilor transfrontaliere. Agenția stabilește procedurile pentru cooperarea dintre autoritățile naționale de reglementare, în special în ceea ce privește schimbul de informații și alocarea competențelor în situații care afectează mai multe state membre. Acest cadru va promova în egală măsură cooperarea regională dintre autoritățile naționale de reglementare.
- *Supravegherea cadrului normativ de cooperare dintre operatorii de sisteme de transport.* Agenția va avea responsabilitatea de a monitoriza și de a analiza activitățile rețelei europene a operatorilor de sisteme de transport de energie electrică și cele ale rețelei europene a operatorilor de sisteme de transport de gaze. În special, aceasta se va implica în stabilirea priorităților în cadrul programului de activitate al acestor organisme, în analizarea planului lor de investiții pe 10 ani și în pregătirea codurilor tehnice și comerciale. Analizarea planului de investiții nu aduce atingere responsabilității operatorilor de sisteme de transport pentru defecțiunile de ordin tehnic, astfel cum sunt definite în legislațiile naționale. În ceea ce privește aceste coduri tehnice și comerciale, agenția va avea dreptul să ceară operatorilor de sisteme de transport să-și modifice proiectele sau să abordeze în detaliu mai multe aspecte specifice. De asemenea, agenția va putea recomanda Comisiei să introducă obligativitatea juridică a acestor coduri în cazul în care punerea lor în aplicare în mod benevol de către operatorii de sisteme de transport se dovedește insuficientă sau neadecvată pentru anumite aspecte. Agenția poate să recomande modificarea proiectului operatorilor de transport sau să recomande Comisiei adoptarea de dispoziții suplimentare. În practică, acest mecanism va lua forma unui dialog constructiv și permanent între agenție, operatorii de sisteme de transport și Comisie. Implicarea agenției va fi esențială pentru asigurarea unei cooperări eficiente și transparente între operatorii de sisteme de transport, spre beneficiul pieței interne.
- *Competențele de decizie individuală.* Pentru a trata aspectele transfrontaliere specifice, se propune ca agenției să i se atribuie competențe de decizie individuală în legătură cu cererile de derogare⁵ privind activele de interes european ale infrastructurii și competența de a decide cu privire la regimul de reglementare aplicabil infrastructurilor de pe teritoriul mai multor state membre. În plus, agenția ar putea lua decizii specifice privind aspectele tehnice individuale în cazul în care aceste competențe îi sunt acordate în temeiul unor orientări specifice adoptate în conformitate cu directivele privind energia electrică și gazele, prin procedura de comitologie.
- *Rolul consultativ general.* Agenția ar avea, în general, un rol consultativ pe lângă Comisie în aspecte de reglementare a pieței și ar putea emite orientări fără caracter obligatoriu în scopul diseminării bunelor practici în rândul autorităților naționale de reglementare. De asemenea, în funcție de caz, ar avea competența de a revizui, având în vedere măsurile de punere în aplicare adoptate de către Comisie pentru aplicarea legislației comunitare în

---

⁵ Astfel cum este definită la articolul 22 din Directiva 2003/55/CE și la articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1228/2003.

sectorul gazelor și al energiei electrice, hotărârile luate de către o autoritate națională de reglementare care au un impact direct asupra pieței interne și de a oferi un aviz Comisiei.

Deși competențele sale nu pot fi extinse pentru a include decizii normative (precum adoptarea formală de orientări obligatorii), noua agenție va îndeplini, în general, un rol crucial în dezvoltarea și aplicarea normelor de pe piața europeană de gaze și energie electrică.

3.3. Conducerea Agenției pentru cooperarea autorităților de reglementare din domeniul energetic

Cadrul instituțional și principiile de conducere a Agenției pentru cooperarea autorităților de reglementare din domeniul energetic se bazează, în principiu, pe normele și practicile standard aplicabile agențiilor de reglementare comunitare.

Totuși, trebuie să se țină seama de independența necesară funcțiilor de reglementare. În acest scop, pe lângă Consiliul de administrație însărcinat cu toate aspectele administrative și bugetare, se propune crearea unui consiliu al autorităților de reglementare responsabil de toate aspectele și deciziile privind reglementarea. Directorul, numit de Consiliul de administrație, după consultarea Consiliului autorităților de reglementare, va fi ales dintr-o listă restrânsă adoptată de Comisie. Directorul va reprezenta agenția și răspunde de gestionarea zilnică a acesteia. În plus, în structura agenției se prevede un consiliu de apel, responsabil de tratarea apelurilor împotriva deciziilor adoptate de către agenție.

3.4. Aspecte financiare

Se propune ca, având în vedere sarcinile agenției, aceasta să aibă un personal limitat la 40-50 de persoane. Această evaluare se bazează pe o analiză aprofundată a cerințelor de personal ale autorităților naționale de reglementare și pe o analiză atentă a resurselor minime necesare pentru îndeplinirea sarcinilor propuse, în special având în vedere posibilitățile de sinergie pentru valorificarea resurselor din cadrul autorităților naționale de reglementare pentru a sprijini activitatea agenției. Personalul propus corespunde necesităților acestor autorități⁶. După cum s-a menționat anterior, personalul necesar ar fi mult mai numeros dacă sarcinile agenției ar fi îndeplinite de Comisie.

Costurile totale anuale ale Agenției sunt estimate la aproximativ 6-7 milioane de euro, din care 5 milioane de euro pentru cheltuielile de personal (luând ca medie pe persoană costul personalului Comisiei Europene, respectiv 0,117 milioane de euro pe an, care cuprinde cheltuielile asociate pentru imobile și cheltuielile administrative conexe), 1 milion de euro pentru costuri operaționale (reuniuni, studii, precum și costurile de traducere, publicare și relații publice), iar restul pentru cheltuielile de capital (legate de achiziționarea de bunuri mobiliare și cheltuielile conexe) și cheltuielile de misiune.

Costurile anuale ale agenției vor fi acoperite prin finanțări comunitare. Agenția are venituri limitate provenite din taxe plătite de terți, care sunt percepute atunci când agenția ia anumite decizii.

---

⁶ Se va atașa o organigramă la expunerea de motive.

3.5. Rolul Comisiei

În principiu există trei măsuri de siguranță diferite pentru a garanta poziția și rolul Comisiei de gardian al tratatului.

În primul rând, în cazul în care agenția adoptă o decizie, aceasta ar fi obligatorie numai pentru situațiile tehnice specifice prevăzute explicit în regulament și în directive sau, de la caz la caz, în orientările cu caracter obligatoriu. Agenția nu ar avea nicio putere politică în afara acestui cadru.

În al doilea rând, în cazul în care cooperarea dintre OST sau deciziile agențiilor naționale de reglementare pun în pericol concurența efectivă și funcționarea eficientă a pieței, Comisia este imediat informată de către agenție și poate adopta ulterior măsurile necesare pentru remedierea situației. De asemenea, Comisia poate opta să acționeze din proprie inițiativă.

În al treilea rând, atunci când trebuie luată o decizie de fond, aceasta nu poate fi adoptată decât de către Comisie. În aceste cazuri, agenția are numai un rol pregător și consultativ. Serviciul juridic al Comisiei a analizat textul cu atenție din acest punct de vedere pentru a se asigura că agenția nu are nicio competență în ceea ce privește luarea de decizii de fond discreționare.

În plus, prin adoptarea de orientări cu caracter obligatoriu, Comisia este cea care precizează și stabilește rolul agenției.

4. O COOPERARE EFICIENTĂ ÎNTRE OPERATORII DE SISTEME DE TRANSPORT

4.1. Integrarea piețelor de energie electrică și gaze necesită o cooperare strânsă între operatorii de sisteme de transport

Pentru a realiza integrarea piețelor, trebuie să existe o cooperare eficientă între operatorii de sisteme de transport (OST) și un cadru de reglementare clar și stabil, inclusiv o coordonare între autoritățile de reglementare. Normele de acces la rețea și cele operaționale trebuie să fie compatibile; este necesar să existe un schimb eficient de informații între operatorii de sisteme de transport și o bună coordonare a noilor investiții pentru creșterea capacităților de interconectare. Operatorii de sisteme de transport de gaze și energie electrică cooperează deja în mod voluntar în cadrul structurilor existente, cum ar fi Operatorii de sisteme de transport europene (ETSO) și Transportul european de gaz (GTE). Aceștia cooperează privind aspectele operaționale la nivel regional și fac parte din organisme tehnice, precum Uniunea pentru coordonarea transportului de energie electrică (UCTE) și Asociația europeană pentru simplificarea schimburilor energetice (EASEE-Gas). Aceste inițiative de cooperare pe mai multe niveluri au contribuit în mod semnificativ la realizarea pieței interne și au îmbunătățit eficacitatea și siguranța rețelelor.

Totuși, această cooperare voluntară și-a dovedit limitele, de exemplu sub forma incidentelor de rețea și a penelor de curent datorate slabei coordonări a exploatarii rețelei sau lipsei unor conexiuni în cadrul rețelelor de energie electrică și gaze, precum și a dificultăților întâmpinate la propunerea sau adoptarea de standarde tehnice comune. De aceea, se propune ca operatorilor de sisteme de transport să li se atribuie sarcina de a-și consolida cooperarea într-o serie de domenii cheie, cu accent deosebit pe următoarele aspecte principale.

- *Elaborarea de „coduri” comerciale și tehnice.* Pentru integrarea piețelor de energie electrică și de gaze este necesar un set coerent de coduri tehnice și comerciale. În prezent, aceste coduri există la nivel național sau prin intermediul unor recomandări emise de organizații, precum UCTE sau EASEE-Gas. Situația actuală prezintă trei tipuri de probleme: în primul rând, normele în vigoare nu acoperă toate domeniile care trebuie armonizate pentru a conduce la funcționarea unei piețe integrate, în al doilea rând, codurile naționale sunt adesea incompatibile între ele, iar în al treilea rând, acestea nu sunt obligatorii sau executorii din punct de vedere juridic. Printre aceste coduri se numără manualul operațional al UCTE pentru securitatea și fiabilitatea rețelelor de transport de energie electrică și recomandările EASEE-Gas privind calitatea gazelor.
- Propunerea menține procesul voluntar al operatorilor de sisteme de transport ca modalitate pragmatică de elaborare de coduri tehnice și comerciale detaliate. Aceste coduri sunt deseori complexe din punct de vedere tehnic și trebuie să existe un proces eficient de modificare a acestora, atunci când este necesar. Propunerea adaugă o supraveghere normativă strictă privind conținutul acestor norme și verificarea respectării și aplicării acestora de către autoritățile naționale de reglementare, agenție și/sau Comisie, în funcție de natura propunerii în cauză. În cazul în care operatorii de sisteme de transport nu reușesc să adopte codurile tehnice și comerciale necesare sau nu le aplică, aceste norme pot fi propuse și adoptate prin intermediul procedurii de comitologie, la propunerea Comisiei.
- Prezenta propunere definește în total unsprezece domenii de cooperare principale. Programele de activitate anuale ale Rețelei europene a operatorilor de sisteme de transport (a se vedea capitolul 1.2), elaborate după consultarea tuturor părților interesate și a noii Agenții pentru cooperarea autorităților de reglementare din domeniul energetic (a se vedea capitolul 3), vor stabili prioritățile și vor specifica mai detaliat codurile tehnice și comerciale necesare. Cooperarea dintre operatorii de sisteme de transport ar trebui să includă, de asemenea, monitorizarea punerii în aplicare a codurilor tehnice și comerciale.
- *Activități de cercetare și inovare de interes comun:* Cooperarea dintre operatorii de sisteme de transport (OST) ar trebui să stabilească un cadru pentru identificarea, finanțarea și gestionarea activităților de cercetare și inovare necesare pentru stimularea dezvoltării și a evoluției tehnice durabile a rețelelor europene de energie electrică și gaze, în special în vederea promovării siguranței aprovizionării și a eficienței energetice și a asigurării introducerii de tehnologii cu emisii reduse de carbon.
- *Coordonarea exploatării rețelelor.* Cooperarea dintre OST include exploatarea în comun a rețelelor conform codurilor tehnice și comerciale adoptate. Aceasta vizează, de asemenea, schimbul de informații operaționale privind rețelele și publicarea în mod coordonat a informațiilor privind accesul la rețea, de exemplu printr-o platformă comună în materie de transparență.
- *Planificarea investițiilor.* Pentru a ajunge la o capacitate de transport suficientă pentru a satisface cererea și pentru a integra piețele naționale, operatorii de rețele ar avea nevoie de o planificare coordonată pe termen lung a dezvoltării sistemului, în vederea planificării investițiilor în rețea și a monitorizării evoluției capacităților rețelei de transport. Ideea este ca rețelele europene ale operatorilor de sisteme de transport să publice planurile de dezvoltare a rețelei, care includ modelarea rețelei integrate, elaborarea de scenarii și o evaluare a durabilității și a adecvării cererii și ofertei pentru sistemul integrat. Aceste planuri de dezvoltare ar trebui să fie suficient de orientate spre viitor (de exemplu, cel puțin

10 ani) pentru a putea permite identificarea din timp a lacunelor în materie de investiții, mai ales în ceea ce privește capacitățile transfrontaliere.

În special pentru aceste două ultime sarcini, inițiativele regionale au un rol pozitiv în integrarea piețelor. Cooperarea la nivel european dintre operatorii de sisteme de transport ar trebui într-adevăr completată printr-o cooperare la nivel regional, în vederea asigurării unui progres practic real, a unei gestionări optime a rețelei⁷ și a unei planificări și realizări adecvate a investițiilor. Cadrul de reglementare ar trebui să promoveze, să coordoneze și să dezvolte inițiative regionale între operatorul de sistem de transport și autoritățile de reglementare, precum în cazul inițiativelor regionale conduse de ERGEG și al unor inițiative, cum ar fi Forumul Pentalateral din Europa de Nord-Vest, și conform recomandărilor principalelor părți interesate, de exemplu Eurelectric.

4.2. Un mecanism de cooperare îmbunătățit

Este important ca structurile de cooperare ale operatorilor de sisteme de transport să fie recunoscute pe deplin la nivel european astfel încât să dispună de autoritatea necesară pentru a îndeplini sarcinile menționate anterior. În acest sens, Comisia va desemna în mod oficial rețelele europene de operatori de sisteme de transport (de gaze și energie electrică) însărcinate cu îndeplinirea acestor sarcini.

În calitate de agenți economici, operatorii de sisteme de transport trebuie să dea dovadă de transparență în ceea ce privește modul de cooperare. Aceștia se pot baza pe structurile existente, precum GTE și ETSO. Cu toate acestea, sarcinile și responsabilitățile atribuite operatorilor de sisteme de transport vor necesita o structură de cooperare centrală și permanentă în ceea ce privește atât organizarea, cât și instrumentele practice de planificare și exploatare a rețelelor.

Agenția pentru cooperarea autorităților de reglementare din domeniul energetic va monitoriza modul în care Rețeaua europeană a operatorilor de sisteme de transport își îndeplinește sarcinile care îi sunt atribuite.

Implicarea și consultarea părților interesate, cum ar fi producătorii, furnizorii, consumatorii și operatorii de sisteme de distribuție, vor fi transformate într-o practică standard de către operatorii de sisteme de transport încă de la începutul activității acestora într-un anumit domeniu. În acest sens, părțile interesate vor fi consultate cu privire la orice proiect de cod comercial și tehnic elaborat de operatorii de sisteme de transport și vor putea formula observații privind programul de activitate anual al operatorilor de sisteme de transport. Agenția va supraveghea desfășurarea în bune condiții a acestor consultări.

5. ÎMBUNĂTĂȚIREA FUNCȚIONĂRII PIEȚEI

Prezenta propunere urmărește, de asemenea, îmbunătățirea cadrului legislativ în vederea facilitării accesului terților la infrastructuri cheie, a creșterii transparenței pe piață, a sporirii gradului de integrare a piețelor și a îmbunătățirii accesului consumatorilor la piața cu amănuntul.

---

⁷ De exemplu, în ceea ce privește energia electrică, este clar că stabilirea de coduri tehnice trebuie realizată pentru fiecare domeniu sincron în unele aspecte.

5.1. Regimul de derogări

Legislația actuală prevede posibilitatea de a scuti noile infrastructuri majore de la normele privind accesul reglementat al terților pe o perioadă predeterminată. De această posibilitate au beneficiat mai multe infrastructuri finalizate sau în curs de finalizare, printre care interconectări de gaze și energie electrică și instalații de GNL. Aceasta a contribuit la continuarea proiectelor care sprijină siguranța aprovizionării și concurența. În același timp, experiența de până acum arată că promotorii de proiecte, autoritățile de reglementare și Comisia ar putea beneficia de o procedură simplificată pentru cererea și acordarea de derogări, precum și de clarificarea unora dintre condiții. Prin urmare, Comisia propune formularea unor orientări pentru sprijinirea solicitanților și a autorităților de reglementare în vederea respectării condițiilor pentru acordarea unei derogări. Pentru a garanta o utilizare optimă a infrastructurilor care beneficiază de o derogare în beneficiul pieței, se propune generalizarea cerințelor minime pentru atribuirea de capacitate și a dispozițiilor privind managementul congestiei pentru noile infrastructuri care până acum au fost aplicate de la caz la caz.

5.2. Transparența

Piața internă de energie electrică și gaze suferă de o lipsă de lichiditate și de transparență, care afectează atribuirea eficientă a resurselor, limitează posibilitățile de acoperire a riscurilor și blochează intrarea pe piață a noilor operatori. Încrederea în piață, lichiditatea acesteia și numărul de participanți de pe piață trebuie să crească prin sporirea informațiilor disponibile pieței.

Cerințele actuale legate de transparență sunt axate pe publicarea capacității rețelei, astfel încât participanții de pe piață să poată vedea dacă mai există capacitate disponibilă și dacă întreaga capacitate disponibilă este oferită pe piață. Cu toate acestea, participanții de pe piață trebuie, de asemenea, să aibă acces egal la informațiile care determină fluctuațiile prețurilor angro.

În prezent, operatorii tradiționali care sunt responsabili de cea mai mare parte din fluxul de gaze și energie electrică și care dețin majoritatea activelor de pe piață au un acces mai consistent și mai bun la informații decât noii operatori. În sectorul energiei electrice, există cerințe sub formă de orientări atașate regulamentului care stabilesc cerințele de transparență în producția de energie electrică, însă acestea nu sunt suficiente, iar în sectorul gazelor nu există nicio astfel de cerință în prezent. De aceea, se propune extinderea cerințelor de transparență pentru a acoperi stocurile de gaze, previziunile de cerere și ofertă, costurile pentru echilibrarea rețelei și comercializarea.

Aplicarea corectă și integrală a acestor cerințe trebuie controlată și monitorizată de către autoritățile naționale de reglementare; prin urmare, competențele acestora trebuie consolidate în mod corespunzător.

În ceea ce privește transparența privind derivatele și instrumentele financiare pentru care prezentele propuneri nu prevăd cerințe suplimentare aplicabile societăților în cauză, Comisia va examina acest aspect în detaliu și va ajunge la o concluzie pe la jumătatea anului 2008. Agenția pentru cooperarea autorităților de reglementare din domeniul energetic și Comitetul autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare sunt invitate să coopereze pentru a realiza o analiză mai aprofundată și să își dea avizul cu privire la necesitatea de a supune tranzacțiile prevăzute în contractele de furnizare de gaze și energie electrică și

derivatele din domeniul gazelor și al energiei electrice unor cerințe de transparență înainte și/sau după tranzacționare.

5.3. Accesul la instalațiile de depozitare

Directiva existentă privind piața internă în sectorul gazelor naturale prevede că în timp ce depozitarea reprezintă o infrastructură esențială pentru a permite aprovizionarea consumatorilor, operatorii de sisteme de depozitare trebuie să permită accesul terților. Statele membre au posibilitatea de a asigura accesul la aceste instalații de depozitare fie conform condițiilor definite de autoritatea de reglementare, fie obligând operatorii de sisteme de depozitare să negocieze cu consumatorii condițiile de acces. Cerințele prevăzute de directivă se limitează la principii și lasă statelor membre o marjă mare de manevră în ceea ce privește definirea cadrului lor de reglementare. Aceste principii au căpătat consistență în cadrul Forumului de la Madrid, unde toate părțile interesate au convenit în mod voluntar asupra Orientărilor de bună practică privind accesul terților pentru operatorii de sisteme de depozitare (GGPSSO). Cu toate acestea, ERGEG a concluzionat că, în general, punerea în aplicare a acestor orientări este nesatisfăcătoare.

Pentru o aplicare eficientă a acestor orientări, Comisia propune patru măsuri:

- transformarea principiilor din orientări în principii obligatorii din punct de vedere juridic și acordarea posibilității de a aplica detaliat orientările prin intermediul procedurii de comitologie;
- stabilirea separării juridice și funcționale a operatorilor de sisteme de depozitare care fac parte din întreprinderi de furnizare;
- creșterea competențelor autorităților naționale de reglementare cu privire la supravegherea accesului la instalațiile de depozitare;
- impunerea clarității regimului de reglementare aplicat instalațiilor de depozitare.

Pentru ca aceste orientări să devină obligatorii din punct de vedere juridic, regulamentul va fi extins în sensul stabilirii modului în care operatorii de sisteme de depozitare trebuie să ofere servicii de acces terților, trebuie să aloce capacitățile și să se ocupe de managementul congestionării. Acesta va defini, de asemenea, cerințele privind transparența și va propune măsuri care să permită dezvoltarea unei piețe secundare a capacității de depozitare. Aceste norme trebuie să garanteze că toată capacitatea de depozitare disponibilă pentru terți este oferită pe piață într-un mod nediscriminatoriu și transparent și că blocarea de capacitate neutilizată este puternic descurajată. De asemenea, aceste norme servesc la asigurarea coerenței cu cerințele minime propuse pentru infrastructurile care fac obiectul unei derogări.

Prin impunerea separării juridice și funcționale a operatorilor de sisteme de depozitare, accesul efectiv la instalațiile de depozitare se va îmbunătăți semnificativ. Faptul că, în prezent, furnizorii care necesită instalații de depozitare trebuie să își contacteze concurenții pentru a contracta capacitatea necesară nu sporește încrederea în piață și reprezintă un obstacol major pentru intrarea pe piață a unor operatori noi. Separarea operatorilor de sisteme de depozitare va contribui la îmbunătățirea acestei situații și va permite concurenților și autorităților de reglementare să verifice dacă s-a oferit pe piață întreaga capacitate de depozitare disponibilă.

Comisia propune eliminarea ambiguității care există în acest moment cu privire la proporția din capacitatea de depozitare oferită pe piață, solicitând tuturor statelor membre să stabilească anumite criterii privind momentul și modalitatea de aplicare a criteriilor privind accesul terților la instalațiile de depozitare și în care acestea trebuie făcute publice. În consecință, autoritatea de reglementare are sarcina de a controla dacă aceste criterii sunt aplicate corect pentru toate instalațiile de depozitare.

5.4. Accesul la terminalele GNL

Rolul GNL în aprovizionarea cu gaze a Uniunii Europene devine din ce în ce mai important, și s-au planificat sau sunt în curs investiții majore în terminale GNL. Din această cauză, sunt necesare norme transparente privind accesul la terminalele GNL. Autoritățile de reglementare au identificat necesitatea, iar ERGEG a elaborat orientările în vederea definirii unei abordării comune a accesului terților la terminalele GNL.

Deși numeroase terminale GNL construite au beneficiat de derogarea de la dispozițiile privind accesul terților și intervenția reglementară menționate la articolul 22 din directivă, există și terminale GNL pentru care se aplică normele privind accesul terților. Întrucât directiva actuală nu impune decât o cerință generală conform căreia accesul trebuie reglementat, aceasta permite interpretări divergente în rândul statelor membre. În plus, derogarea acordată în temeiul articolului 22 este întotdeauna temporară și în momentul în care perioada de derogare va fi expirat, terminalele GNL vor fi supuse reglementării. Prin urmare, Comisia propune impunerea unor norme mai bine definite privind accesul terților la terminalele GNL. Pentru ca aceste orientări să devină obligatorii din punct de vedere juridic, regulamentul va fi extins în vederea stabilirii modului în care operatorii de terminale GNL trebuie să ofere servicii de acces terților, trebuie să aloce capacitățile și să se ocupe de managementul congestionării. Acesta va defini, de asemenea, cerințele privind transparența și va propune măsuri care să permită dezvoltarea unei piețe secundare a capacității terminalelor. De asemenea, aceste norme servesc la asigurarea coerenței cu cerințele minime propuse pentru infrastructurile care fac obiectul unei derogări.

5.5. Contractele de furnizare pe termen lung

Contractele de furnizare bilaterale în aval oferă posibilitatea sectoarelor cu o activitate energetică intensă să obțină prețuri mai previzibile. Totuși, aceste contracte riscă să închidă piața din aval împiedicând consumatorii să își schimbe furnizorul și limitând astfel concurența. Pentru a reduce nesiguranța de pe piață, în următoarele luni, Comisia va furniza asistență corespunzătoare privind conformitatea contractelor de furnizare bilaterale încheiate pe termen lung cu legislația comunitară în domeniul concurenței.

5.6. Un cadru pentru crearea treptată a unei piețe europene cu amănuntul

Nici pe piața de energie electrică, nici pe cea de gaze nu se poate vorbi deocamdată de o piață europeană cu amănuntul (consumatori casnici și întreprinderi mici), deoarece consumatorii, presupunând că pot alege, sunt obligați în continuare să opteze pentru un furnizor având sediul în aceeași țară. Realizarea unei piețe a consumatorilor finali cu adevărat europeană reprezintă scopul ultim al piețelor interne de energie electrică și gaze: aceasta este necesară pentru crearea unor piețe competitive și pentru creșterea la maximum a eficienței. Liberalizarea în cadrul pieței cu amănuntul este importantă pentru a garanta că toți cetățenii UE pot beneficia de pe urma concurenței. Dacă liberalizarea s-ar aplica numai marilor consumatori, consumatorii casnici europeni ar fi obligați în final să își subvenționeze sectorul

și s-ar produce o distorsionare a semnalelor de investiții în noi capacități de producție și furnizare. De la 1 iulie 2007, toate piețele cu amănuntul din UE au fost deschise concurenței, însă, în realitate, mulți consumatori sunt legați de furnizorii lor tradiționali, deoarece nu s-a instituit un cadru juridic corespunzător, așa cum s-a solicitat. O piață cu amănuntul la nivel european poate fi creată doar progresiv. Pentru a stimula acest proces, Comisia are în vedere constituirea unui forum privind piața cu amănuntul, prin analogie cu experiența pozitivă a Forumurilor de la Florența și de la Madrid. Un astfel de forum ar permite concentrarea asupra unor aspecte specifice pieței cu amănuntul și ar trebui să constituie o platformă pentru promovarea de către toate părțile interesate a unei piețe cu amănuntul la nivel european. Forumul ar oferi asistență cu privire la obligațiile propuse pentru statele membre și autoritățile de reglementare în ceea ce privește stabilirea unor norme clare privind concurența de pe piața cu amănuntul, în vederea unei armonizări treptate a normelor pieței pentru a permite crearea unor piețe cu amănuntul transfrontaliere.

De asemenea, existența unor piețe cu amănuntul funcționale va avea un rol foarte important în sensibilizarea consumatorilor față de consumul casnic de energie și față de costul acesteia, întrucât toate măsurile de reducere a emisiilor de CO₂ și de creștere a eficienței energetice necesită participarea consumatorilor casnici. Concurența pentru aprovizionarea consumatorilor casnici va determina consumatorii să fie mai atenți la aspectele privind eficiența energetică. Cu toate acestea, practicile actuale în care consumatorii primesc factura finală pentru consumul realizat numai după un an nu conduc la o astfel de conștientizare și nici nu le permite furnizorilor să ofere servicii competitive care să diferențieze consumatorii casnici în funcție de nevoile specifice ale acestora. Prin urmare, furnizorii trebuie să ofere mai multe informații astfel încât consumatorii să poată verifica mai des evoluția consumului și a costurilor lor de energie electrică.

Este evident că libertatea de alegere a consumatorilor trebuie însoțită de garanții puternice ale drepturilor acestora. Consumatorii vulnerabili beneficiază deja de un grad ridicat de protecție conform directivei actuale, ceea ce le permite accesul la energia de care au nevoie pentru a avea o viață normală. Totuși, aceste măsuri au fost aplicate incorect în unele țări și pentru a clarifica acest context, Comisia propune definirea unor orientări cu caracter obligatoriu. În același timp, Comisia propune consolidarea drepturilor tuturor consumatorilor, printre altele acordându-le dreptul de a-și schimba furnizorul în orice moment și solicitând societăților de energie electrică să regleze conturile în termen de o lună de la schimbarea furnizorului de către un consumator.

În cele din urmă, Comisia a ajuns la concluzia că pentru operatorii de sisteme de distribuție (OSD) normele actuale privind separarea juridică și funcțională sunt suficiente. Prin urmare, nu propune extinderea la OSD a normelor privind separarea proprietății, prezentate în capitolul 4 de mai sus.

6. COOPERAREA PENTRU CONSOLIDAREA SIGURANȚEI APROVIZIONĂRII

6.1. Monitorizarea siguranței aprovizionării de către operatorii de sisteme de transport

Este important să se asigure că sistemele de energie electrică și gaze pot răspunde cererii chiar și în momentele de vârf. În cazul energiei electrice, acest lucru este posibil numai atunci când există o capacitate de producție suficientă (adecvarea capacităților) și rețeaua este capabilă să

transporte energia de la producători la consumatorii finali (adecvarea rețelei). În cazul gazelor naturale, trebuie create capacități suficiente de import și depozitare.

Directiva 2005/89/CE solicită autorităților naționale de reglementare să raporteze anual Comisiei, cu sprijinul operatorilor de sisteme de transport, privind siguranța aprovizionării cu energie electrică. Directiva 2004/67/CE solicită statelor membre să raporteze privind siguranța aprovizionării cu gaze și privind cadrul de reglementare pentru a spori investițiile în infrastructură. Conform modificărilor propuse la Regulamentele (CE) nr. 1228/2003 și (CE) nr. 1775/2003, rețeaua de operatori europeni de sisteme de transport trebuie să realizeze previziuni privind adecvarea sistemului pentru fiecare vară și iarnă, precum și pe termen lung. Pentru a lua în considerare posibilitățile de export și de import de energie electrică și de gaze în condiții de cerere accentuată, este necesară o perspectivă la nivel european. Datorită fluxurilor transfrontaliere de energie electrică și gaze din piața internă, această perspectivă trebuie dobândită la nivel european.

6.2. Cooperarea statelor membre

Legislația europeană dispune de două instrumente pentru garantarea siguranței aprovizionării cu gaze. În primul rând, Directiva 2003/55/CE a introdus obligații generale de monitorizare pentru statele membre. În al doilea rând, Directiva 2004/67/CE prezintă în mod specific măsuri de garantare a siguranței aprovizionării cu gaze. Aceasta din urmă instituie Grupul de coordonare pentru gaz și stabilește un „mecanism comunitar” în cazul întreruperii aprovizionării.

Aceste instrumente vizează crearea unei platforme de coordonare. Ele nu stabilesc obiective cantitative privind siguranța aprovizionării și nici nu impun obligații legate de stocurile de gaze. În cele din urmă, aceste instrumente nu oferă un cadru de cooperare regională în cazul unor întreruperi grave ale aprovizionării.

Directiva 2004/67/CE nu a fost transpusă decât recent de către statele membre. În temeiul articolului 10 al acesteia, Comisia trebuie să raporteze, până la data de 19 mai 2008, în ceea ce privește punerea în aplicare a directivei și, în special, eficiența instrumentelor create de aceasta și poate formula și alte propuneri privind siguranța aprovizionării. În special, acest raport va viza măsurile de siguranță a aprovizionării legate de stocurile de gaze.

Din acest motiv, ca primă măsură, prezentele propuneri nu modifică Directiva 2004/67/CE și se referă doar la două aspecte:

- *Creșterea obligațiilor de transparență la nivelul stocurilor comerciale.* Fiecare operator de sistem de depozitare ar avea obligația să facă publică în fiecare zi cantitatea de gaze de lucru care se află în instalațiile sale. Această obligație ar crește considerabil încrederea reciprocă în materie de asistență regională și bilaterală în cazul unor întreruperi grave ale aprovizionării.
- *Solidaritate.* Se propune ca statele membre să coopereze pentru a promova solidaritatea regională și bilaterală. Această cooperare este menită să acopere situațiile care ar putea conduce la întreruperi grave ale aprovizionării cu gaze într-un stat membru. Un exemplu care ilustrează această coordonare este simplificarea măsurilor naționale în caz de urgență sau elaborarea de modalități practice de asistență reciprocă. Comisia va adopta, după caz, orientări privind cooperarea în contextul solidarității regionale.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de instituire a unei Agenții pentru cooperarea autorităților de reglementare din domeniul energetic

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 95,

având în vedere propunerea Comisiei⁸,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European⁹,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor¹⁰,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat,

întrucât:

- (1) Comunicarea Comisiei din 10 ianuarie 2007 intitulată „O politică energetică pentru Europa”¹¹ a subliniat importanța finalizării pieței interne a energiei electrice și a gazelor naturale. Îmbunătățirea cadrului de reglementare la nivel european a fost identificată ca reprezentând o măsură cheie în atingerea acestor obiective.
- (2) Un grup consultativ independent privind energia electrică și gazele, denumit „grupul european de reglementare în domeniul energiei electrice și al gazelor” (ERGEG) a fost instituit prin Decizia 2003/796/CE¹² a Comisiei, pentru a facilita consultarea, coordonarea și cooperarea dintre organismele de reglementare din statele membre și dintre aceste organisme și Comisie, în vederea consolidării pieței interne a energiei electrice și a gazelor naturale. Acest grup este format din reprezentanți ai autorităților naționale de reglementare instituite în conformitate cu Directiva 2003/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2003 privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și de abrogare a Directivei 96/92/CE¹³ și cu Directiva 2003/55/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2003

---

⁸ JO C [...], [...], p. [...].

⁹ JO C [...], [...], p. [...].

¹⁰ JO C [...], [...], p. [...].

¹¹ JO C [...], [...], p. [...].

¹² JO L 296, 14.11.2003, p. 34.

¹³ JO L 176, 15.7.2003, p. 37.

privind norme comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale și de abrogare a Directivei 98/30/CE¹⁴.

- (3) Activitatea desfășurată de ERGEG din momentul înființării acestuia a contribuit pozitiv la progresul pieței interne a energiei electrice și gazului. Cu toate acestea, marea majoritate a celor care activează în acest sector doresc, aceasta fiind și propunerea grupului ERGEG, ca această cooperare voluntară a autorităților naționale de reglementare să se desfășoare în cadrul unei structuri comunitare cu sarcini precise și cu competența de a adopta decizii de reglementare individuale în anumite cazuri specifice.
- (4) Consiliul European a invitat Comisia, în primăvara anului 2007, să propună măsuri privitoare la instituirea unui mecanism independent în cadrul căruia autoritățile naționale de reglementare să poată coopera.
- (5) În baza evaluării impactului în ceea ce privește cerințele referitoare la resursele necesare pentru o entitate centrală, s-a concluzionat că o entitate centrală independentă prezintă un număr de avantaje pe termen lung, în comparație cu alte posibilități. În consecință, este necesară instituirea unei agenții pentru cooperarea autorităților de reglementare din domeniul energetic, denumită în continuare „agenția”.
- (6) Agenția trebuie să garanteze că funcțiile de reglementare exercitate la nivel național de către autoritățile naționale de reglementare în conformitate cu Directiva 2003/54/CE și cu Directiva 2003/55/CE sunt coordonate adecvat și, dacă este necesar, completate la nivel comunitar. În acest scop, este necesar să se garanteze independența agenției, capacitățile sale tehnice și de reglementare, precum și transparența și eficiența acesteia.
- (7) Agenția trebuie să monitorizeze cooperarea între operatorii de sistem de transport din domeniul energiei electrice și gazelor, precum și ducerea la îndeplinire a sarcinilor rețelei europene a operatorilor de sisteme de transport de energie electrică și a rețelelor europene a operatorilor de sisteme de transport de gaze. Implicarea agenției este esențială, în vederea garantării unei cooperări eficiente și transparente între operatorii de sisteme de transport, în beneficiul pieței interne.
- (8) Este necesar să se prevadă un cadru care să permită cooperarea autorităților naționale de reglementare. Acest cadru trebuie să faciliteze punerea uniformă în aplicare a legislației privind piața internă de energie electrică și gaz în întreaga Comunitate. În ceea ce privește situațiile care privesc mai mult de un stat membru, agenția trebuie să dețină competențele necesare adoptării de decizii individuale. Această autoritate trebuie să vizeze regimul de reglementare pentru infrastructura care unește cel puțin două state membre, derogările de la normele pieței interne pentru noile interconectări pentru energie electrică și pentru noile infrastructuri de gaz situate în mai multe state membre.

---

¹⁴ JO L 176, 15.7.2003, p.57.

- (9) Din moment ce agenția are o privire de ansamblu asupra autorităților naționale de reglementare, ea trebuie să dețină și un rol consultativ în relația sa cu Comisia, care să vizeze aspectele legate de reglementarea pieței. De asemenea, agenția trebuie să informeze Comisia în cazul în care descoperă că rezultatele cooperării dintre operatorii de sisteme de transport nu sunt cele scontate sau că autoritatea națională de reglementare, a cărei decizie a încălcat orientările, nu este dispusă să respecte punctul de vedere al agenției.
- (10) De asemenea, agenția trebuie să dețină competențe de eliberare a unor orientări cu caracter neobligatoriu care să vină în sprijinul autorităților de reglementare și al operatorilor de piață în vederea realizării schimbului de bune practici.
- (11) Structura agenției trebuie adaptată pentru a satisface nevoile specifice ale procesului de legiferare din domeniul energiei. Mai precis, trebuie să fie luate pe deplin în considerare rolul specific al autorităților naționale de reglementare, precum și independența acestora.
- (12) Consiliul de administrație trebuie să dețină competențele necesare pentru stabilirea bugetului, controlul executării acestuia, redactarea regulilor interne, adoptarea reglementărilor financiare și pentru numirea directorului.
- (13) Agenția trebuie să dețină atribuțiile necesare pentru a exercita funcțiile de reglementare într-un mod eficient și, mai ales, independent. Independența autorităților de reglementare reprezintă atât un principiu-cheie al guvernării solide, cât și o condiție fundamentală în vederea garantării încrederii în piață. Reflectând situația la nivel național, Consiliul autorităților de reglementare trebuie așadar să acționeze independent de orice interes de piață și nu poate cere sau urma instrucțiuni de la nici un guvern sau altă entitate publică sau privată.
- (14) În cazul în care agenția are competențe decizionale, părțile interesate trebuie, din motive de economie procedurală, să dețină dreptul de a face recurs la Consiliul de apel, care trebuie să facă parte din agenție, dar care trebuie totodată să fie independentă de structura administrativă și de reglementare a acesteia.
- (15) Agenția trebuie să obțină finanțare în special de la bugetul general al Comunităților Europene, prin taxe și prin contribuții voluntare. În special, resursele reunite actualmente de către autoritățile de reglementare pentru cooperarea acestora la nivel european trebuie să rămână disponibile pentru agenție. Procedura bugetară comunitară trebuie să rămână în continuare aplicabilă în ceea ce privește subvențiile prevăzute de la bugetul general al Comunităților Europene. În plus, verificările conturilor trebuie efectuate de către Curtea de Conturi în conformitate cu articolul 91 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2343/2002 al Comisiei din 23 decembrie 2002 privind regulamentul financiar cadru pentru organismele menționate la articolul 185 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene¹⁵.

---

¹⁵ JO L 357, 31.12.2002, p. 72.

- (16) Agenția trebuie să dețină personal cu o înaltă calificare profesională. Agenția trebuie să beneficieze, în special, de competența și experiența personalului, secondat de autoritățile naționale de reglementare, de Comisie și de statele membre. Statutul funcționarilor Comunităților Europene, regimul aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților Europene și normele adoptate de comun acord de către instituțiile Comunității Europene în scopul aplicării acestor regulamente se aplică personalului Agenției. Consiliul de administrație, în acord cu Comisia, adoptă măsurile necesare de punere în aplicare a acestora.
- (17) Agenția trebuie să pună în aplicare normele generale privind accesul public la documentele deținute de către organismele Comunității. Consiliul de administrație trebuie să stabilească măsurile practice de protecție a datelor importante din punct de vedere comercial și a datelor personale.
- (18) Participarea țărilor terțe la activitățile agenției este posibilă în conformitate cu acordurile corespunzătoare care urmează să fie încheiate de către Comunitate.
- (19) Având în vedere că obiectivele acțiunii propuse, respectiv, cooperarea autorităților naționale de reglementare la nivel comunitar, nu pot fi atinse într-o manieră satisfăcătoare de către statele membre, acestea putând fi îndeplinite mai eficient la nivel comunitar, Comunitatea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, prevăzut la articolul menționat, acest regulament nu depășește ceea ce este necesar în vederea atingerii obiectivelor respective.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Înființarea

Se înființează o agenție pentru cooperarea autorităților de reglementare în domeniul energiei, denumită în continuare „agenția”, în scopul completării la nivel comunitar a activităților de reglementare desfășurate la nivel național de către autoritățile de reglementare menționate la articolul 22a din Directiva 2003/54/CE și la articolul 24a din Directiva 2003/55/CE, precum și, acolo unde este necesar, al coordonării activităților acestora.

Articolul 2

Statut juridic și sediu

1. Agenția este un organism comunitar cu personalitate juridică.
2. În fiecare stat membru, agenția deține cea mai extinsă capacitate juridică recunoscută persoanelor juridice conform legislației naționale. Aceasta poate achiziționa sau dispune de proprietăți mobiliare sau imobiliare și se poate constitui parte în proceduri judiciare.
3. Agenția este reprezentată de către directorul acesteia.

4. Sediul agenției este situat în [locul]. Până la data la care sediul acesteia va fi finalizat, agenția este găzduită în sediul Comisiei.

Articolul 3

Structură

Agenția conține:

- (a) un consiliu de administrație, care exercită responsabilitățile prevăzute la articolul 10;
- (b) un consiliu al autorităților de reglementare, care exercită responsabilitățile prevăzute la articolul 12;
- (c) un director, care exercită responsabilitățile prevăzute la articolul 14;
- (d) un consiliu de apel, care exercită responsabilitățile prevăzute la articolul 16.

Articolul 4

Tipuri de documente emise de către Agenție

Agenția poate să:

- (a) emită avize adresate operatorilor din sistemul de transmitere;
- (b) emită avize adresate autorităților de reglementare;
- (c) emită avize și recomandări adresate Comisiei;
- (d) ia decizii individuale în cazuri specifice la care se face referire la articolele 7 și 8.

Articolul 5

Sarcini generale

Agenția poate, la cererea Comisiei sau din proprie inițiativă, să emită avize Comisiei privind toate aspectele referitoare la scopul pentru care a fost înființată.

Articolul 6

Sarcini referitoare la cooperarea operatorilor de sisteme de transport

1. Agenția prezintă un aviz Comisiei privitor la proiectul de statut, listele de membri și la proiectele de regulament de procedură ale Rețelei europene a operatorilor de sisteme de transport de energie electrică în conformitate cu articolul 2b alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1228/2003, precum și privitor la cele ale Rețelei europene a operatorilor de sisteme de transport de gaze în conformitate cu articolul 2b alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1775/2005.
2. Agenția monitorizează ducerea la îndeplinire, de către Rețeaua europeană a operatorilor de sisteme de transport de energie electrică, a sarcinilor menționate la articolul 2d din Regulamentul (CE) nr. 1228/2003, precum și a sarcinilor menționate la articolul 2d din Regulamentul (CE) nr. 1775/2005, de către Rețeaua europeană a operatorilor de sisteme de transport de gaze.
3. Agenția poate prezenta un aviz rețelei europene a operatorilor de sisteme de transport de energie electrică în conformitate cu articolul 2d alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1228/2003 și Rețelei europene a operatorilor de sisteme de transport de gaze în conformitate cu articolul 2d alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1775/2005 privind codurile tehnice sau comerciale, proiectul de plan anual de activitate și proiectul planului de investiții pe 10 ani.
4. Agenția prezintă Comisiei un aviz motivat corespunzător, în cazul în care apreciază că proiectul de program anual de activitate sau proiectul planului de investiții pe 10 ani care i-a fost prezentat în conformitate cu articolul 2d alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1228/2003 și articolul 2d alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1775/2005 nu garantează nediscriminarea, concurența efectivă și funcționarea eficientă a pieței.
5. Agenția prezintă un aviz adecvat justificat Comisiei, în conformitate cu articolul 2e alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1228/2003 și articolul 2e alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1775/2005, în cazul în care apreciază că un cod tehnic sau de comercial nu garantează nediscriminarea, concurența efectivă și funcționarea eficientă a pieței, că nu a fost adoptat un cod tehnic sau de piață într-o perioadă de timp rezonabilă sau că operatorii de sisteme de transport nu au reușit să pună în aplicare un cod tehnic sau comercial.
6. Agenția monitorizează cooperarea regională a operatorilor de sisteme de transport prevăzută la articolul 2h din Regulamentul (CE) nr. 1228/2003 și articolul 2h din Regulamentul (CE) nr. 1775/2005.

Articolul 7

Sarcini privind autoritățile naționale de reglementare

1. Agenția adoptă decizii individuale privind aspectele tehnice, în cazul în care aceste decizii sunt prevăzute în orientările adoptate în conformitate cu Directiva 2003/54/CE, Directiva 2003/55/CE, Regulamentul nr. 1228/2003 sau Regulamentul (CE) nr. 1775/2005.
2. Agenția poate, în conformitate cu programul său de lucru sau la solicitarea Comisiei Europene, să emită orientări cu caracter neobligatoriu, în vederea sprijinirii autorităților de reglementare și a operatorilor de piață la realizarea schimbului de bune practici.
3. Agenția promovează cooperarea dintre autoritățile naționale de reglementare și dintre autoritățile regionale de reglementare. În cazul în care agenția apreciază că sunt necesare norme obligatorii privind o astfel de cooperare, aceasta face Comisiei recomandările corespunzătoare.
4. Agenția emite un aviz, la solicitarea oricărei autorități naționale de reglementare sau la solicitarea Comisiei, privind conformitatea unei decizii adoptate de către o autoritate de reglementare cu orientările prevăzute de Directiva 2003/54/CE, Directiva 2003/55/CE, Regulamentul (CE) nr. 1228/2003 sau Regulamentul (CE) nr. 1775/2005.
5. În cazul în care o autoritate națională de reglementare nu se conformează cu avizul agenției prevăzut la alineatul (4) în termen de patru luni de la data primirii avizului, agenția informează Comisia.
6. În cazul în care o autoritate națională de reglementare întâmpină, într-o anumită situație, dificultăți în aplicarea orientărilor prevăzute de Directiva 2003/54/CE, Directiva 2003/55/CE, Regulamentul (CE) nr. 1228/2003 sau Regulamentul (CE) nr. 1775/2005, aceasta poate solicita un aviz agenției. Agenția emite avizul, în termen de patru luni, numai după consultarea Comisiei.
7. Agenția decide asupra regimului de reglementare pentru infrastructura care unește cel puțin două state membre, în conformitate cu articolul 22d alineatul (3) din Directiva 2003/54/CE și articolul 24d alineatul (3) din Directiva 2003/55/CE.

Articolul 8

Alte sarcini

1. Agenția poate acorda derogările prevăzute la articolul 7 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1228/2003. de asemenea, agenția poate acorda derogări, în conformitate cu articolul 22 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2003/55/CE, dacă infrastructura în cauză este amplasată pe teritoriul mai multor state membre.
2. Agenția propune un operator independent de sisteme în conformitate cu articolul 10(4) din Directiva 2003/54/CE și articolul 9(4) din Directiva 2003/55/CE.

Articolul 9

Consiliul de administrație

1. Consiliul de administrație este alcătuit din doisprezece membri. Șase sunt numiți de către Comisie, iar șase, de către Consiliu. Durata mandatului este de cinci ani, reînnoibil o singură dată.
2. Consiliul de administrație numește președintele consiliului și vice-președintele acestuia dintre membrii consiliului. Vice-președintele înlocuiește automat președintele dacă acesta din urmă se află în imposibilitatea de a-și exercita atribuțiile. Mandatul președintelui și al vice-președintelui este de doi ani și jumătate cu posibilitatea prelungirii. Cu toate acestea, mandatul președintelui și cel al vice-președintelui expiră în momentul în care aceștia nu mai dețin calitatea de membri ai Consiliului de administrație.
3. Ședințele Consiliului de administrație sunt convocate de către președintele acestuia. Directorul agenției participă la deliberări în afară de cazul în care Consiliul de administrație decide altfel în acest sens. Consiliul de administrație se reunește în sesiune ordinară de cel puțin două ori pe an. Acesta se reunește, de asemenea, la inițiativa președintelui, la solicitarea Comisiei sau la solicitarea a cel puțin o treime dintre membrii săi. Consiliul de administrație poate invita orice persoană cu posibile opinii relevante să ia parte la ședințele sale în calitate de observator. Membrii Consiliului de administrație pot, sub rezerva regulamentului propriu de procedură, să fie asistați de consultanți sau de experți. Serviciile de secretariat ale Consiliului de administrație sunt oferite de către agenție.
4. Deciziile Consiliului de administrație se adoptă în baza unei majorități de două treimi dintre membrii prezenți.
5. Fiecare membru are dreptul la un singur vot. Regulamentul de procedură prevede în detaliu etapele care trebuie urmate în cadrul procedurii de vot, mai ales condițiile în care un membru poate acționa în numele unui alt membru sau, dacă este cazul, normele care guvernează cvorumurile.

Articolul 10

Sarcinile Consiliului de administrație

1. Consiliul de administrație, după consultarea cu Consiliul autorităților de reglementare, numește directorul, în conformitate cu articolul 13 alineatul (2).
2. Consiliul de administrație numește membrii Consiliului autorităților de reglementare, în conformitate cu articolul 11 alineatul (1).
3. Consiliul de administrație numește membrii Consiliului de apel, în conformitate cu articolul 15 alineatul (1).

4. Consiliul de administrație adoptă, înainte de data de 30 septembrie a fiecărui an, după consultarea Comisiei și după primirea avizului din partea Consiliului autorităților de reglementare, în conformitate cu articolul 12 alineatul (3), programul de activitate al agenției pentru anul următor și îl transmite Parlamentului European, Consiliului și Comisiei. Programul de activitate este adoptat fără a aduce atingere procedurii bugetare anuale.
5. Consiliul de administrație își exercită competențele bugetare în conformitate cu articolele 18-21.
6. Consiliul de administrație decide, după ce a obținut acordul Comisiei, dacă acceptă moșteniri, donații sau finanțări provenind din alte surse comunitare.
7. Consiliul de administrație exercită autoritate disciplinară asupra directorului.
8. Consiliul de administrație redactează, dacă este necesar, strategia de personal a agenției în conformitate cu articolul 25 alineatul (2).
9. Consiliul de administrație adoptă dispozițiile speciale necesare punerii în aplicare a dreptului de acces la documentele agenției, în conformitate cu articolul 27.
10. Consiliul de administrație adoptă raportul anual referitor la activitățile și perspectivele agenției, prevăzut la articolul 14 alineatul (8), și îl transmite, cel târziu până la 15 iunie, Parlamentului European, Consiliului, Comisiei, Comitetului Economic și Social European și Curții de Conturi. Raportul conține o secțiune independentă, aprobată de către Consiliul autorităților de reglementare, privind activitățile de reglementare ale agenției pe parcursul anului în cauză.
11. Consiliul de administrație adoptă regulamentul propriu de procedură.

Articolul 11

Consiliul autorităților de reglementare

1. Consiliul autorităților de reglementare este alcătuit dintr-un reprezentant al autorităților de reglementare pentru fiecare stat membru, astfel cum se menționează la articolul 22a din Directiva 2003/54/CE și la articolul 24a din Directiva 2003/55/CE, precum și dintr-un reprezentant fără drept de vot din partea Comisiei. Autoritățile naționale de reglementare nominalizează câte un supleant pentru fiecare stat membru.
2. Consiliul autorităților de reglementare își alege președintele și vice-președintele dintre membrii Consiliului. Vice-președintele înlocuiește președintele, în cazul în care acesta din urmă se află în imposibilitatea de a-și exercita atribuțiile. Mandatul președintelui și al vice-președintelui este de doi ani și jumătate cu posibilitatea prelungirii. Cu toate acestea, mandatul președintelui și cel al vice-președintelui expiră în momentul în care aceștia nu mai dețin calitatea de membri ai Consiliului autorităților de reglementare.

3. Consiliul autorităților de reglementare hotărăște cu o majoritate de două treimi dintre membri. Fiecare membru sau supleant votează o singură dată.
4. Consiliul autorităților de reglementare adoptă regulamentul propriu de procedură.
5. În exercitarea atribuțiilor și în desfășurarea activităților de reglementare conferite Agenției prin prezentul regulament, Consiliul autorităților de reglementare acționează independent și nu solicită sau primește instrucțiuni din partea niciunui guvern al unui stat membru sau din partea grupurilor de interese publice sau private.
6. Secretariatul Consiliului autorităților de reglementare este asigurat de către agenție.

Articolul 12

Sarcinile Consiliului autorităților de reglementare

1. 1. Consiliul autorităților de reglementare emite un aviz directorului înainte de adoptarea avizelor, recomandărilor și deciziilor prevăzute la articolele 5, 6, 7 și 8. În plus, Consiliul autorităților de reglementare, în sfera sa de competență, oferă consultanță directorului în exercitarea atribuțiilor acestuia.
2. Consiliul autorităților de reglementare emite un aviz cu privire la candidatul care urmează să fie numit în funcția de director în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) și articolul 13 alineatul (2). Consiliul de administrație adoptă decizia cu o majoritate de trei sferturi dintre membrii săi.
3. Consiliul autorităților de reglementare, în conformitate cu articolul 10 alineatul (4) și articolul 14 alineatul (6), precum și cu proiectul de buget stabilit conform articolului 20 alineatul (1), aprobă programul de activitate al agenției pentru anul următor și îl prezintă Consiliului de administrație, în vederea adoptării, înainte de data de 1 septembrie.
4. Consiliul autorităților de reglementare aprobă secțiunea independentă privind activitățile de reglementare din raportul anual, în conformitate cu articolul 10 alineatul (10) și articolul 14 alineatul 8.

Articolul 13

Directorul

1. Agenția este administrată de către directorul acesteia, care hotărăște independent în exercitarea atribuțiilor sale. Fără a aduce atingere competențelor respective ale Comisiei, ale Consiliului de administrație și ale Consiliului autorităților de reglementare, directorul nu solicită și nu acceptă instrucțiuni din partea niciunui guvern sau alt organism.
2. Directorul este numit, de către Consiliul de administrație, pe baza meritelor, a competențelor și a experienței acestuia, dintr-o listă de cel puțin doi candidați propuși de către Comisie. Înainte de a fi numit în funcție, candidatul selecționat de către

Consiliul de administrație poate primi invitația de a se adresa comitetului competent al Parlamentului European și de a răspunde întrebărilor puse de membrii acestuia.

3. Mandatul directorului este de cinci ani. În cele nouă luni care preced termenul limită al acestui mandat, Comisia inițiază un proces de evaluare. Aspectele principale ale acestui proces de evaluare sunt următoarele:
  - (a) activitatea directorului;
  - (b) sarcinile și obligațiile agenției în anii următori;
4. Consiliul de administrație, hotărând la propunerea Comisiei și având în vedere raportul de evaluare și numai în acele cazuri în care decizia poate fi justificată de sarcinile și obligațiile agenției, poate să prelungească durata mandatului directorului o singură dată, pentru o perioadă care nu depășește trei ani.
5. Consiliul de administrație informează Parlamentul European în legătură cu intenția sa de a prelungi durata mandatului directorului. Cu o lună înainte de prelungirea mandatului său, directorul poate primi invitația de a se adresa comitetului competent al Parlamentului european și de a răspunde întrebărilor puse de membrii acestuia.
6. Dacă durata mandatului nu este prelungită, directorul poate să rămână în funcție până la numirea succesorului său.
7. Directorul poate fi revocat din funcție doar printr-o decizie a Consiliului de administrație, după consultarea Consiliului autorităților de reglementare. Consiliul de administrație adoptă o astfel de decizie cu o majoritate de trei sferturi dintre membrii săi.
8. Parlamentul European și Consiliul pot invita directorul să prezinte un raport privind exercitarea atribuțiilor sale.

Articolul 14

Sarcinile directorului

1. Directorul are responsabilitatea de a reprezenta agenția și de a o administra.
2. Directorul pregătește lucrările Consiliului de administrație. El sau ea participă, fără a avea drept de vot, la lucrările Consiliului de administrație.
3. Directorul adoptă avizele, recomandările și deciziile menționate la articolele 5, 6, 7, și 8, sub rezerva aprobării din partea Consiliului autorităților de reglementare.
4. Directorul este responsabil de punerea în aplicare a programului anual de activitate al agenției sub îndrumarea Consiliului autorităților de reglementare și sub controlul administrativ al Consiliului de administrație.
5. Directorul ia măsurile necesare, în special cea de adoptare a instrucțiunilor administrative interne și de publicare a comunicărilor, pentru a garanta funcționarea agenției în conformitate cu prezentul regulament.

6. În fiecare an, directorul pregătește un proiect al programului de activitate al agenției pentru anul următor și îl prezintă Consiliului autorităților de reglementare și Comisiei înainte de data de 30 iunie a anului respectiv.
7. Directorul face o estimare a veniturilor și cheltuielilor agenției în conformitate cu articolul 20 și execută bugetul agenției în conformitate cu articolul 21.
8. În fiecare an, directorul pregătește un proiect de raport anual care conține o secțiune privind activitățile de reglementare ale agenției și o secțiune privind aspectele financiare și administrative.
9. Referitor la personalul agenției, directorul își exercită competențele prevăzute la articolul 25 alineatul (3).

Articolul 15

Consiliul de apel

1. Consiliu de apel este format din șase membri și șase supleanți selectați din fostul sau actualul personal de conducere al autorităților naționale de reglementare, al autorităților din domeniul concurenței sau al altor instituții naționale sau comunitare cu experiență relevantă în sectorul energetic. Consiliul de apel își desemnează președintele. Deciziile Consiliului de apel sunt adoptate în baza unei majorități calificate de cel puțin 4 din cei 6 membri ai consiliului. Consiliul de apel este convocat atunci când este necesar.
2. Membrii Consiliului de apel sunt numiți de către Consiliul de administrație, la propunerea Comisiei, ca urmare a unei invitații de exprimare a interesului, după consultarea Consiliului autorităților de reglementare.
3. Durata mandatului membrilor Consiliului de apel este de cinci ani. Durata acestui mandat poate fi reînnoită. Membrii Consiliului de apel sunt independenți în luarea deciziilor; ei nu sunt constrânși să respecte nicio instrucțiune. Aceștia nu au dreptul să ocupe alte funcții în cadrul agenției, al Consiliului de administrație sau al Consiliului autorităților de reglementare. Un membru al Consiliului de apel nu poate fi revocat din funcție pe durata mandatului decât în cazul în care el sau ea se face vinovat de comportament din culpă gravă, iar Consiliul de administrație, după ce a obținut avizul Consiliului autorităților de reglementare, adoptă o decizie în acest sens.
4. Membrii Consiliului de apel nu iau parte la procedurile de apel dacă au un interes personal în cazul respectiv, dacă au fost anterior implicați ca reprezentanți ai uneia dintre părți sau dacă au participat la adoptarea deciziei la care se face apel.

5. În cazul în care, dintr-unul din motivele expuse la alineatul 4 sau dintr-un oricare alt motiv, un membru al Consiliului de apel consideră că un alt membru nu ar trebui să ia parte la procedurile de apel, membrul respectiv informează Consiliul de apel în consecință. Un membru al Consiliului de apel poate fi contestat de către oricare parte din cadrul procedurilor de apel în baza motivelor menționate la alineatul 4 sau dacă sunt suspectați de părtinire. O obiecție nu poate fi fundamentată pe criteriile de naționalitate a membrilor și nu este admisibilă dacă, deși conștientă de existența unui motiv de obiecție, partea din cadrul procedurilor de apel a inițiat o măsură procedurală.
6. Consiliul de apel decide acțiunile care trebuie întreprinse în cazurile menționate la alineatele 4 și 5 fără participarea membrilor în cauză. În scopul luării acestei decizii, membrul în cauză este înlocuit în cadrul Consiliului de apel de către supleantul său, cu condiția ca supleantul să nu se regăsească într-o situație similară. În acest din urmă caz, președintele desemnează un înlocuitor dintre supleanții disponibili.

Articolul 16

Recursuri

1. Orice persoană fizică sau juridică poate face recurs împotriva unei decizii în conformitate cu articolele 7 și 8 și care vizează persoana respectivă, sau împotriva unei decizii care, deși adresată unei alte persoane, o privește direct și personal.
2. Apelul, împreună cu expunerea de motive, se înaintează în scris la sediul agenției, în termen de două luni de la data notificării măsurii către persoana în cauză sau, în absența acesteia, în termen de două luni de la data la care agenția a publicat decizia sa. Consiliul de apel ia o decizie cu privire la recurs în termen de două luni de la introducerea unei acțiuni.
3. Un apel introdus în conformitate cu alineatul (1) nu comportă un efect de suspendare. Consiliul de apel poate, cu toate acestea, în cazul în care consideră că circumstanțele o cer, să suspende aplicarea deciziei contestate.
4. Dacă recursul este admisibil, Consiliul de apel examinează dacă acesta este bine fundamentat. Acesta invită părțile din cadrul procedurilor de apel, de câte ori este necesar, să prezinte, până la un termen limită stabilit, observații privind notificările emise de către Consiliu sau la comunicările celorlalte părți din procedurile de recurs. Părțile din procedurile de recurs au dreptul la o expunere orală.
5. Consiliul de apel poate, conform prezentului articol, să exercite atribuțiile care țin de competența agenției sau poate transfera cazul organismului competent din cadrul agenției. Acesta din urmă este obligat prin decizia Consiliului de apel.
6. Consiliul de apel își adoptă propriul regulament de procedură.

Articolul 17

Acțiuni pe lângă Tribunalul de Primă Instanță și la Curtea de Justiție

1. Agenția poate introduce o acțiune pe lângă Tribunalul de Primă Instanță a Curții de Justiție, în conformitate cu articolul 230 din tratat, privind contestarea unei decizii luate de către Consiliul de apel, în cazul în care consiliul nu are competență.
2. În cazul în care Agenția nu reușește să adopte o decizie, pot fi inițiate recursuri în carență pe lângă Tribunalul de Primă Instanță sau Curtea de Justiție, în conformitate cu articolul 232 din tratat.
3. Agenția are obligația să ia măsurile necesare pentru a se conforma cu hotărârea Tribunalului de Primă Instanță sau cea a Curții de Justiție.

Articolul 18

Bugetul agenției

1. Veniturile agenției sunt alcătuite în principal din:
  - (a) o subvenție comunitară prevăzută în bugetul general al Comunităților Europene (Secțiunea Comisie);
  - (b) taxele plătite către agenție în conformitate cu articolul 19;
  - (c) orice contribuție benevolă din partea statelor membre sau din partea autorităților de reglementare ale acestora;
  - (d) orice moșteniri, donații sau finanțări acordate după cum se prevede la articolul 10 alineatul (6).
2. Cheltuielile cuprind cheltuieli cu personalul, cheltuieli administrative, cheltuieli cu infrastructura și cheltuieli operaționale.
3. Veniturile și cheltuielile trebuie să fie în echilibru.
4. Toate veniturile și cheltuielile agenției fac obiectul unor previziuni pentru fiecare exercițiu financiar, care coincide cu anul calendaristic, și sunt introduse în bugetul agenției.

Articolul 19

Taxe

1. Cererea unei decizii de derogare în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) implică plata unor taxe către agenție.
2. Taxele mai sus menționate sunt stabilite de către Comisie.

Articolul 20

Elaborarea bugetului

1. Cel târziu până la data de 15 februarie a fiecărui an, directorul întocmește un proiect de buget estimativ acoperind cheltuielile operaționale și programul de activitate anticipat pentru exercițiul financiar următor și îl trimite Consiliului de administrație, împreună cu schema de personal provizorie. În fiecare an, Consiliul de administrație, în baza proiectului pregătit de către director, realizează o estimare a veniturilor și cheltuielilor agenției pentru următorul exercițiu financiar. Acest buget estimativ, incluzând un proiect de schemă de personal, este transmis Comisiei de către Consiliul de administrație cel târziu până la data de 31 martie. Anterior adoptării bugetului estimativ, proiectul pregătit de către director este transmis Consiliului autorităților de reglementare, care poate emite un aviz în acest sens.
2. Bugetul estimativ se transmite de către Comisie Parlamentului European și Consiliului (denumite, în continuare, autoritatea bugetară), împreună cu proiectul bugetului general preliminar al Comunităților Europene.
3. Pe baza acestui buget estimativ, Comisia înscrie în proiectul preliminar al bugetului general al Comunităților Europene previziunile pe care le consideră necesare, ținând cont de schema de personal și de quantumul subvenției prevăzute în bugetul general în conformitate cu articolul 272 din tratat.
4. Autoritatea bugetară adoptă schema de personal pentru agenție.
5. Bugetul Agenției este stabilit de către Consiliul de administrație. Acesta devine final odată cu adoptarea finală a bugetului general al Comunităților Europene. Dacă este necesar, acesta este adaptat în consecință.
6. Consiliul de administrație notifică autoritatea bugetară cât mai curând posibil în legătură cu intenția sa de a pune în aplicare orice proiect care ar putea avea implicații financiare semnificative pentru finanțarea bugetului, în special proiectele de natură imobiliară, cum ar fi închirierea sau achiziționarea de imobile. Consiliul informează Comisia în acest sens. Dacă una dintre autoritățile bugetare intenționează să emită un aviz, aceasta notifică agenția în acest sens în termen de două săptămâni de la primirea informațiilor privind proiectul imobiliar în cauză. În absența unui răspuns, agenția poate demara operațiunea planificată.

Articolul 21

Execuția și controlul bugetar

1. Directorul își exercită competențele de ordonator de credite și execută bugetul agenției.

2. Până cel târziu la data de 1 martie după încheierea fiecărui exercițiu financiar, contabilul agenției transmite contabilului Comisiei și Curții de Conturi situația conturilor provizorii, precum și raportul privind gestiunea bugetară și financiară pentru exercițiul financiar respectiv. De asemenea, contabilul agenției trimite Parlamentului European și Consiliului raportul privind gestiunea financiară și bugetară, până cel târziu la data de 31 martie a anului următor. Contabilul Comisiei consolidează situația conturilor provizorii ale instituțiilor și organismelor descentralizate, în conformitate cu articolul 128 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002¹⁶.
3. Până cel târziu la data de 31 martie după încheierea exercițiului financiar, contabilul Comisiei transmite Curții de Conturi situația conturilor provizorii ale agenției, precum și raportul privind gestiunea bugetară și financiară pentru exercițiul financiar respectiv. Raportul privind gestiunea bugetară și financiară pentru exercițiul financiar respectiv este transmis, de asemenea, Parlamentului European și Consiliului.
4. După primirea observațiilor formulate de Curtea de Conturi cu privire la conturile provizorii ale agenției, în conformitate cu prevederile articolului 129 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002, directorul elaborează, pe propria răspundere, situația conturilor finale ale agenției și o trimite spre avizare Consiliului de administrație.
5. Consiliul de administrație emite un aviz cu privire la conturile finale ale agenției.
6. Până cel târziu la data de 1 iulie după încheierea exercițiului financiar, directorul transmite Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Justiție situația conturilor finale împreună cu avizul Consiliului de administrație.
7. Conturile finale sunt publicate.
8. Directorul comunică Curții de Conturi un răspuns la observațiile formulate de aceasta până cel târziu la data de 15 octombrie. Acesta trimite, de asemenea, o copie a acestui răspuns Consiliului de administrație și Comisiei.
9. Directorul prezintă Parlamentului European, la solicitarea acestuia și în conformitate cu articolul 146 alineatul (3) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002, toate informațiile necesare derulării eficiente a procedurii de descărcare de gestiune pentru exercițiul financiar în cauză.
10. La recomandarea Consiliului, adaptate cu majoritate calificată, Parlamentul European aprobă descărcarea de gestiune a directorului pentru execuția bugetului pentru anul financiar N, până la data de 15 mai a anului N + 2.

---

¹⁶ JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

Articolul 22

Norme financiare

Normele financiare aplicabile Agenției sunt adoptate de către Consiliul de administrație după consultarea Comisiei. Aceste norme se pot abate de la Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2343/2002 al Comisiei, dacă nevoile funcționale specifice agenției o cer și numai cu acordul în prealabil al Comisiei.

Articolul 23

Măsuri anti-fraudă

1. În scopul combaterii fraudei, corupției și a altor ilegalități, prevederile Regulamentului (CE) nr. 1073/1999¹⁷ se aplică fără restricție agenției.
2. Agenția aderă la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 încheiat între Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene privind anchetele interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF)¹⁸ și adoptă fără întârziere dispoziții corespunzătoare aplicabile tuturor angajaților Agenției.
3. Deciziile de finanțare, acordurile și instrumentele de punere în aplicare rezultate din acestea, stipulează clar că OLAF și Curtea de Conturi pot, dacă este necesar, să desfășoare verificări la fața locului în cazul beneficiarilor sumelor de bani plătite de către agenție, precum și în cazul personalului responsabil cu alocarea acestor sume de bani.

Articolul 24

Privilegiu și imunități

Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene se aplică agenției.

Articolul 25

Personal

1. Statutul funcționarilor Comunităților Europene, regimul aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților Europene și normele adoptate de comun acord de către instituțiile Comunității Europene în scopul aplicării acestor regulamente se aplică personalului agenției.

---

¹⁷ JO L 136, 31.5.1999, p. 1.

¹⁸ JO L 136, 31.5.1999, p. 15.

2. Consiliul de administrație, de comun acord cu Comisia, adoptă măsurile de punere în aplicare necesare, în conformitate cu dispozițiile prevăzute la articolul 110 din Statutul funcționarilor Comunităților Europene.
3. În ceea ce privește personalul său, Agenția își exercită atribuțiile conferite autorității de desemnare conform Statutului funcționarilor Comunităților Europene, precum și autorității împuternicite să încheie contracte conform regimului aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților Europene.
4. Consiliul de administrație poate adopta dispoziții care să permită angajarea la agenție de experți naționali detașați din statele membre.

Articolul 26

Răspunderea agenției

1. În caz de răspundere non-contractuală, agenția, în conformitate cu principiile generale comune legislațiilor statelor membre, repară orice prejudiciu cauzat de aceasta sau de către personalul acesteia în cursul îndeplinirii sarcinilor lor de serviciu. Curtea de Justiție a Comunităților Europene deține jurisdicție în disputele privind despăgubirile în cazul unor asemenea prejudicii.
2. Răspunderea financiară personală și răspunderea disciplinară a personalului agenției față de aceasta sunt guvernate de dispozițiile relevante aplicabile personalului agenției.

Articolul 27

Accesul la documente

1. Regulamentul (CE) nr. 1049/2001¹⁹ se aplică documentelor deținute de agenție.
2. Consiliul de administrație adoptă măsurile practice pentru punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 în termen de șase luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.
3. Deciziile adoptate de către agenție, în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 pot face obiectul unor plângeri către Ombudsman sau al unor proceduri pe lângă Curtea de Justiție, în conformitate cu condițiile prevăzute în articolele 195, respectiv 230 din tratat.

---

¹⁹ JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

Articolul 28

Participarea țărilor terțe

Agenția este deschisă participării țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene și care au încheiat acorduri cu Comunitatea în această privință. În conformitate cu prevederile relevante ale acestor acorduri, se stabilesc aranjamente precizând, în special, natura, sfera și aspectele procedurale ale participării acestor țări la activitățile agenției, inclusiv prevederi referitoare la contribuțiile financiare și la personal.

Articolul 29

Regimul lingvistic

1. Dispozițiile Regulamentului nr.1 din 15 aprilie 1958 se aplică agenției.
2. Consiliul de administrație ia decizii cu privire la regimul lingvistic intern al agenției.
3. Serviciile de traducere necesare funcționării agenției sunt oferite de către Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene.

Articolul 30

Evaluare

1. Comisia realizează o evaluare a activităților desfășurate de agenție. Această evaluare vizează rezultatele obținute de agenție, precum și metodele acesteia de lucru, comparativ cu obiectivele, mandatul și sarcinile definite în prezentul regulament și în programele anuale de activitate stabilite de aceasta.
2. Primul raport de evaluare este prezentat Parlamentului European și Consiliului de către Comisie cel târziu la patru ani după ce primul director și-a preluat funcția. După acest raport, Comisia prezintă un raport de evaluare cel puțin la fiecare cinci ani.

Articolul 31

Intrarea în vigoare și măsuri tranzitorii

1. Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
2. Articolele 5, 6, 7 și 8 se aplică [*la 18 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament*].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, [...].

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

Anexa 1

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

Domeniu(ii) strategic(e): TRANSPORT ȘI ENERGIE

Activitate (activități): Piața internă a energiei

**TITLUL OPERAȚIUNII: AGENȚIA DE COOPERARE A AUTORITĂȚILOR DE
REGLEMENTARE DIN DOMENIUL ENERGIE**

1. LINIE (LINII) DE BUGET + TITLU(TITLURI)

Conform Capitolului 06 ...

Crearea structurii adecvate pentru Agenția pentru cooperarea autorităților de reglementare din domeniul energetic (agenție de reglementare), adică:

- crearea unei entități 06 intitulate „Agenția pentru cooperarea autorităților de reglementare din domeniul energetic”
- crearea unei entități 06 XX XX – intitulată „Agenția pentru cooperarea autorităților de reglementare din domeniul energetic” – Subvenție la titlurile 1 și 2
- crearea unei entități 06 XX XX – intitulată „Agenția pentru cooperarea autorităților de reglementare din domeniul energetic” – Subvenție la titlul 3

Alegerea articolului și a entităților, în conformitate cu Capitolul 06 03, este stabilită conform procedurii bugetare pentru 2009.

2. CIFRE GENERALE

2.1. Finanțarea acțiunii:

O alocare anuală este inclusă în creditele înregistrate în conformitate cu articolul XXX pentru anul 2009 și pentru anii următori.

2.2. Perioada de aplicare

Acțiunea este înscrisă pe durată nedeterminată (subvenții anuale)

2.3. Estimarea multianuală de ansamblu privind cheltuielile:

a) Graficul alocărilor contractate prin angajament / creditelor de plată (intervenții financiare)

în milioane de €

An	2009	2010	2011	2012	Exercițiile financiare următoare
Credite de angajament	1,970	3,940	6,084	6,314	6,434
Credite de plată	1,970	3,940	6,084	6,314	6,434

2.4. Compatibilitatea cu programarea financiară și cu perspectiva financiară

x Propunere compatibilă cu programarea financiară existentă (2007/2013)

2.5. Impactul financiar asupra veniturilor

x Nu există implicații financiare

3. CARACTERISTICI BUGETARE

Tipul cheltuielilor		Nou	Participarea EFTA	Participarea țărilor solicitante	Titlu Perspectiva Financiară
NCE	DA/NDA	DA	DA	DA	Nr. 1.a

4. BAZĂ JURIDICĂ

Tratatul CE: Articolul 95

5. DESCRIERE ȘI FUNDAMENT

5.1. Necesitatea intervenției Comunității

5.1.1. Obiectivele urmărite

CE a adoptat deja o serie de măsuri²⁰ în vederea creării unei piețe interne a energiei destinate să ofere posibilități reale consumatorilor UE, fie ei persoane particulare sau întreprinderi, precum și noi oportunități de afaceri și un comerț transfrontalier mai extins. Comunicarea privind piața internă a energiei²¹ și Raportul final privind ancheta în sectorul concurenței²² demonstrează că normele și măsurile existente nu au atins încă aceste obiective. Comunicarea Comisiei din data de 10 ianuarie 2007 intitulată „O politică energetică pentru Europa”²³ stabilește obiectivul de a crea o Rețea europeană pentru gaz și energie electrică și o piață a energiei la scară europeană cu adevărat competitivă. Un element cheie identificat ca participând la realizarea acestui obiectiv este reprezentat de îmbunătățirea sistemului de reglementare a pieței la nivel național și european și, în special, stabilirea unei cooperări eficiente a autorităților naționale de reglementare luând forma unui „nou organism unic la nivel comunitar”.

Un grup consultativ independent privind energia electrică și gazele naturale, numit „Grupul european de reglementare în domeniul energiei electrice și al gazelor” (ERGEG) a fost înființat de către Comisie în 2003, în vederea facilitării consultării, coordonării și cooperării dintre organismele de reglementare din statele membre și dintre aceste organisme și Comisie. Activitățile din ultimii ani ale ERGEG au contribuit în mod pozitiv la realizarea pieței interne a gazului și energiei electrice. Cu toate acestea, majoritatea părților interesate, inclusiv autoritățile de reglementare, consideră că dezvoltarea piețelor interne necesită un mecanism formal în cadrul căruia autoritățile naționale de reglementare să poată coopera și să adopte decizii referitoare la aspecte transfrontaliere importante.

Din analiza tipurilor de sarcini care ar reveni unui astfel de mecanism, se poate concluziona că acesta poate lua doar forma unei agenții de reglementare. Această analiză reflectă principiile precizate de către Comisie în proiectul de acord interinstituțional privind cadrul operațional pentru agențiile europene de reglementare²⁴, în special în ceea ce privește posibilitatea adoptării de decizii individuale obligatorii din punct de vedere legal pentru terți.

---

²⁰ Inclusiv directivele privind deschiderea piețelor secundare, regulamentele destinate armonizării standardelor tehnice necesare funcționării practice a comerțului transfrontalier și directivele privind siguranța alimentării.

²¹ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și către Consiliu privind perspectivele pieței interne a energiei electrice și gazului - COM(2006) 841.

²² Comunicarea Comisiei „Ancheta de sector, în conformitate cu articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003, privind piața energiei electrice și cea a gazului (raport final)” - COM(2006) 851.

²³ JO C [...], [...], p. [...].

²⁴ COM(2005) 59.

5.1.2. Măsuri adoptate în legătură cu evaluarea ex ante

Comisia a evaluat impactul înființării unei agenții, în baza unui număr de criterii. În primul rând, au fost evaluate problema care necesită soluționare și necesitatea care trebuie satisfăcută.

Autoritățile naționale de reglementare din domeniul energetic au competența de a reglementa piețele lor *naționale*. Cu toate acestea, integrarea tuturor piețelor naționale, în vederea construirii unei piețe interne a UE, impune, în prezent, hotărâri la nivelul UE în ceea ce privește unele tipuri de decizii, existând un consens în acest sens printre majoritatea reprezentanților. Cele mai multe părți interesate, inclusiv autoritățile de reglementare, consideră că dezvoltarea piețelor interne necesită un mecanism formal, în cadrul căruia autoritățile naționale de reglementare să poată coopera și să adopte decizii referitoare la aspecte transfrontaliere importante.

În al doilea rând, au fost evaluate valoarea adăugată a acțiunii Comunității și alternativele la crearea unei agenții europene de reglementare. S-a adus în discuție posibilitatea preluării acestor noi sarcini chiar de către Comisie. Activitățile de reglementare necesită competențe tehnice foarte bune, mai ales cunoștințe cu privire la fizica rețelei, la gradul de investiție necesar în acest sector (generare și transmitere), la elaborarea tarifelor de acces și la mecanismul de aplanare a disputelor. Aceste sarcini necesită o expertiză tehnică specifică pe care Comisia nu o are. Însușirea expertizei necesare ar conduce probabil la crearea unei noi direcții în cadrul Comisiei. În plus, această opțiune ar transforma rolul instituțional al Comisiei într-un organism cu caracter mai tehnic, fără a se obține vreun beneficiu în urma unor astfel de activități. Alte sisteme, ca de exemplu modelul Sistemului European al Băncilor Centrale, ar putea fi aplicabile. Acest model pare atractiv, dar nu dispune de o bază juridică, ca de exemplu un articol din tratat, cu referire la sectorul energetic. A fost luată în calcul crearea unor rețele mai puternice a autorităților naționale de reglementare din domeniul energetic, după modelul Rețelei Autorităților pentru Concurență înființată în 2004 de către Comisie, în temeiul noului Regulament anti-trust (CE) nr. 01/2003 al Consiliului. În cadrul acestui sistem, autoritățile naționale de concurență nu exercită o putere de decizie colectivă, dar aplică norme precise privitoare la desemnarea autorității competente, schimbul de informații și procedurile. Comisia exercită o putere generală de evocare și poate prelua un caz, de pildă în cazul în care două autorități naționale de reglementare au opinii contradictorii. Cu toate acestea, acest sistem funcționează în cazul puterilor autonome ale Comisiei în sectorul concurenței. Comisia nu are asemenea puteri decizionale autonome în ceea ce privește reglementarea piețelor energiei (în afara aspectelor concurențiale) și nu ar avea, în consecință, același efect asupra rețelelor.

În urma evaluării acestor modele alternative, s-a ajuns la concluzia că natura sarcinilor care ar reveni unui astfel de mecanism nu pot imprima acestuia decât forma unei agenții de reglementare capabilă să adopte decizii individuale obligatorii din punct de vedere legal pentru terți. Această opțiune se bazează, de asemenea, pe presupunerea că atribuțiile autorităților naționale de reglementare sunt astfel consolidate și armonizate.

5.2. Acțiuni preconizate și modalitățile de intervenție bugetară

În vederea îndeplinirii obiectivelor stabilite, Agenția lua următoarele măsuri:

- *Oferirea unui cadru de cooperare pentru autoritățile naționale de reglementare.* S-a propus îmbunătățirea gestionării situațiilor transfrontaliere. Agenția stabilește norme și proceduri privind cooperarea dintre autoritățile naționale de reglementare, în special în ceea ce privește schimbul de informații și distribuirea competențelor în cazuri care afectează mai mult de un stat membru.
- *Revizuire în vederea reglementării cooperării dintre operatorii de sisteme de transport.* S-a propus revizuirea de către Agenție a cooperării operatorilor de sisteme de transport, în special în ceea ce privește dezvoltarea codurilor tehnice și comerciale, coordonarea exploatarei rețelei și planificarea investițiilor. În acest scop, proiectele de măsuri care urmează să fie adoptate de comun acord de către operatorii de sistem de transport, sau de câțiva dintre aceștia, ar trebui supuse atenției agenției care, în cazul în care aceste măsuri nu garantează nediscriminarea, concurența reală sau funcționarea eficientă a pieței, ar emite un aviz către operatorii de sistem de transport. În practică, acest mecanism trebuie să ia forma unui dialog constructiv între operatorii de sisteme de transport, Comisia intervenind doar în ultimă instanță.
- *Competenței decizionale individuale.* S-a propus ca într-un număr limitat de cazuri să i se încredințeze agenției competențe decizionale individuale. Agenția poate exercita aceste competențe în cazul soluționării²⁵ solicitărilor de scutire referitoare la active de interes european din infrastructură.
- *Rol general consultativ.* De asemenea, agenția ar avea un rol consultativ în relația sa cu Comisia cu privire la aspectele legate de reglementarea pieței, fără să aducă atingere sarcinilor atribuite operatorilor de sistem de transport; aceasta poate emite orientări neobligatorii în vederea realizării schimbului de bune practici dintre autorităților naționale de reglementare.

Toate veniturile și cheltuielile Agenției fac obiectul unor previziuni pentru fiecare exercițiu financiar, corespunzând anului calendaristic, și sunt înscrise în bugetul agenției.

În ceea ce privește bugetul, trebuie să existe un echilibru între venituri și cheltuieli. Fără a aduce atingere celorlalte resurse și taxe ce urmează să fie precizate, venitul care revine agenției include o subvenție comunitară prevăzută în bugetul general al Comunității Europene, în vederea asigurării unui echilibru între venituri și cheltuieli.

Cheltuielile agenției cuprind, în special, remunerarea personalului, cheltuieli cu infrastructura și cheltuieli administrative, costuri operaționale și cheltuieli asociate funcționării Consiliului autorităților de reglementare și a Consiliului de apel.

---

²⁵ Astfel cum este precizat în articolul 22 din Directiva 2003/55/CE și în articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1228/2003.

5.3. Metode de punere în aplicare

Statutul juridic al agenției trebuie să o îndreptățească să acționeze ca și persoană juridică în exercitarea atribuțiilor sale.

Un Consiliu de administrație va funcționa în calitate de unitate de control administrativ și financiar a agenției și va fi alcătuit din 12 membri. Șase sunt numiți de către Comisie, iar șase, de către Consiliu. Durata mandatului este de cinci ani, reînnoibil o singură dată.

Agenția este condusă de un director numit de către Consiliul de administrație pentru o perioadă de cinci ani. Mandatul acestuia poate fi prelungit o singură dată. Directorul este reprezentantul legal al agenției.

Deciziile din cadrul agenției sunt adoptate de către Consiliul autorităților de reglementare. În vederea garantării independenței procesului decizional al executivului (Consiliul de administrație), trebuie să existe un Consiliu al autorităților de reglementare independent. Consiliul autorităților de reglementare este format din director și dintr-un reprezentant pentru fiecare stat membru din cadrul autorităților de reglementare. Reprezentanții statului membru provin de la autoritatea de reglementare a statului membru respectiv.

În sfârșit, deciziile adoptate de către agenție pot face obiectul unui recurs. Recursurile pot fi înaintate Consiliului de apel, care este alcătuit din 6 membri.

6. IMPACT FINANCIAR

6.1. Metoda de calculare a costului total al acțiunii (a se determina de către DG BUGET și DG ADMIN)

Costurile anuale ale Agenției sunt acoperite prin subvenții comunitare. Diferitele tipuri de cheltuieli pot fi analizate după cum urmează:

Cheltuieli de personal

Bugetul propus se bazează pe un personal estimat la 48 de persoane. Cheltuielile totale anuale de personal sunt estimate la 5,184 milioane de €, media reprezentând-o cheltuielile de personal ale Comisiei Europene, adică 0,117 milioane de € pe an, incluzând cheltuielile asociate imobilelor și cheltuielile administrative aferente (poștă, telecomunicații, IT, etc.).

Cheltuielile de personal cuprind costurile de recrutare începând cu 2009. Cheltuielile estimative de personal sunt bazate pe următorul plan de recrutare:

	<u>Recrutare</u>	<u>Personal total</u>
<u>Primul semestru 2009</u>	+10	10
<u>Al doilea semestru 2009</u>	+10	20
<u>Primul semestru 2010</u>	+10	30
<u>Al doilea semestru 2010</u>	+10	40
<u>Primul semestru 2011</u>	+8	48

Cheltuieli de capital

Cheltuielile referitoare la achiziționarea de bunuri mobiliare și cheltuielile aferente se ridică la 0,350 milioane de € în primii doi ani. Pentru următorii ani este alocată o sumă de 0.05 milioane de € pentru acoperirea costurilor suplimentare. Aceste cheltuieli pot varia în funcție de facilitățile oferite de statele membre gazdă.

Costuri operaționale

Aceste costuri vizează ședințele și studiile, precum și serviciile de traducere și costurile legate de publicare și de relații publice. În baza estimărilor preliminare, aceste costuri operaționale se ridică la 1 milion de € pe an.

Cheltuieli de misiune

Pentru a se achita de sarcinile sale, agenția trebuie să organizeze deplasări atât în interiorul, cât și în afara UE (transport și costuri de cazare). Bugetul cheltuielilor de misiune este estimat să ajungă la 0.150 milioane de € pe an, atunci când agenția este pe deplin operațională. Aceste estimări sunt bazate pe media actuală a cheltuielilor de misiune atribuite DG TREN. Cheltuielile pot varia în funcție de locația sediului agenției.

6.2. Defalcarea pe elemente a acțiunii

Credite contractate prin angajament în milioane de euro (la prețurile actuale)

Defalcare/ categorii	Anul 2009	Anul 2010	Anul 2011	Anul 2012	Exercițiile financiare următoare
Cheltuieli de personal	1.755	4,095	5,616	5,616	5,616
Echipament	0,150	0,200	0,050	0,050	0,050
Cheltuieli operaționale	0,150	0,400	0,700	0,900	1,000
Cheltuieli de misiune	0,050	0,100	0,150	0,180	0,200
Total	2,105	4,795	6,516	6,746	6,866

6.3. Grafic credite de angajament / credite de plată

în milioane de euro

Ani <i>et seq.</i>	2009	2010	2011	2012	Anii următori
Credite de angajament	1,970	3,940	6,084	6,314	6,434
Credite de plată	1,970	3,940	6,084	6,314	6,434

7. MONITORIZARE ȘI EVALUARE

Controlul gestiunii fondurilor încredințate agenției revine Curții de Conturi (articolul 21), Parlamentului European (articolul 21) și Oficiului European de Luptă Antifraudă (articolul 23).

8. MĂSURI ANTI-FRAUDĂ

A se vedea punctul 7 de mai sus.